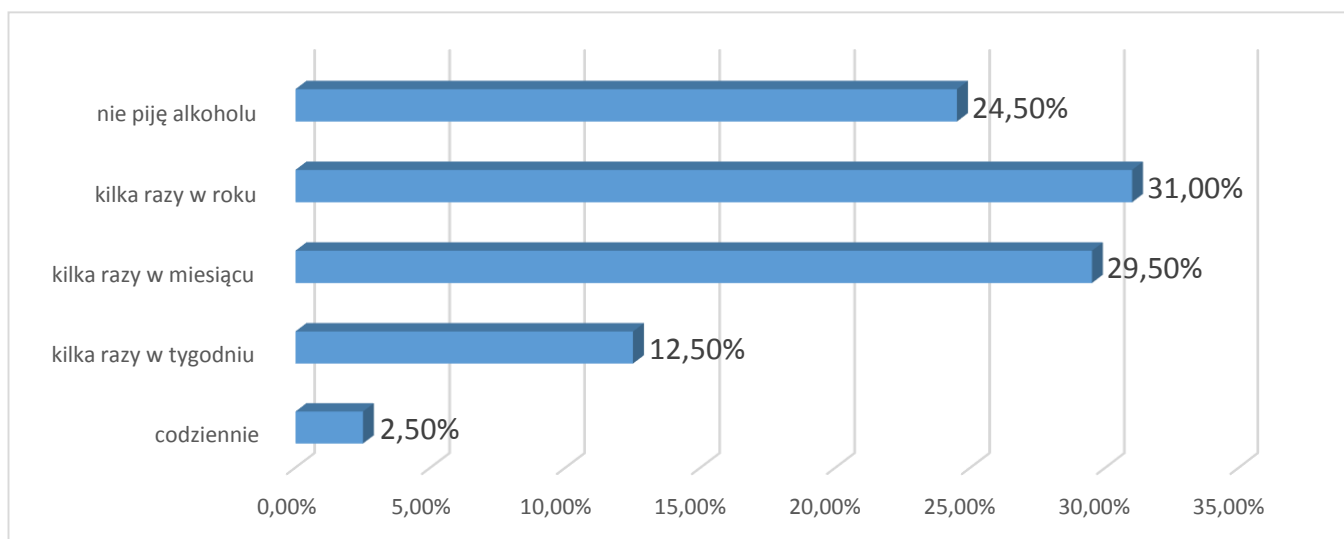

1. PROBLEM ALKOHOLOWY Z PERSPEKTYWY DOROSŁYCH MIESZKAŃCÓW

Pierwszym diagnozowanym problemem społecznym w Gminie Zielonki był problem alkoholowy. W niniejszym podrozdziale przedstawiono tę kwestię z punktu widzenia mieszkańców, a także podjęto próbę oszacowania skali zjawiska oraz sprawdzenia wiedzy ankietowanych dotyczące zagrożeń wynikających z nadużywania alkoholu.

Celem określenia skali problemów alkoholowych w gminie, poproszono dorosłych mieszkańców o oszacowanie jak często spożywają alkohol. Spośród ankietowanych 24,50% deklaruje, że w ogóle nie pije alkoholu, zaś 31,00% badanych pije napoje alkoholowe kilka razy w roku. Największa grupa respondentów, tj. 29,50%, sięga po alkohol kilka razy w miesiącu, a 12,50% kilka razy w tygodniu. 2,50% ankietowanych po napoje alkoholowe sięga codziennie.

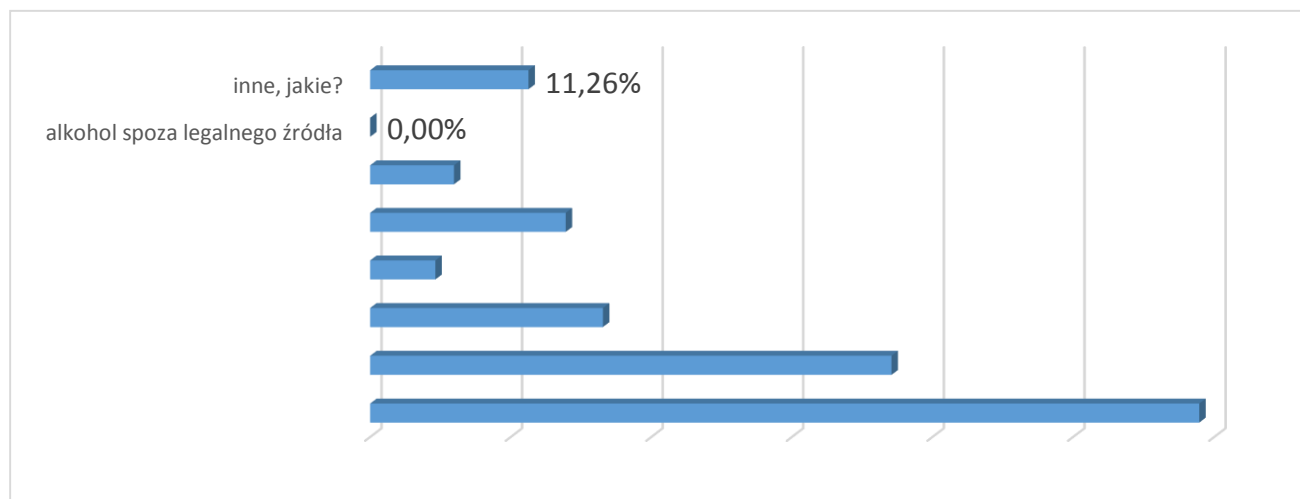
Wyk. 1. Jak często spożywa Pan/i alkohol?

Na kolejne pytania dotyczące spożywania alkoholu odpowiadały te osoby, które w poprzednim pytaniu zadeklarowały, iż spożywają alkohol.

Analizując popularność napojów alkoholowych wśród dorosłych mieszkańców można zauważyć, iż piwo – 58,94% oraz wino – 37,09% to najczęściej wybierane alkohole. Mieszkańcy sięgają również po wódkę – 16,56%, nalewki – 13,91%, likiery – 4,64%, alkohol własnej roboty – 5,96% oraz inne alkohole, których nazwy nie podano – 11,26%.

Wyk. 2. Jaki rodzaj alkoholu pije Pan/i najczęściej?

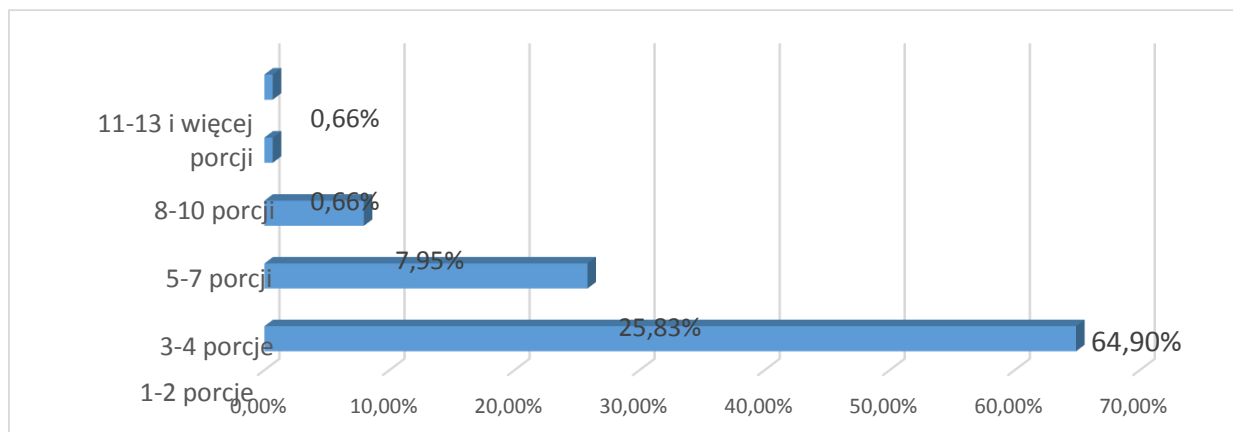

W diagnozie alkoholizmu, obok częstotliwości spożywanego trunków, istotnym wskaźnikiem tego problemu są także dzienne porcje spożycia alkoholu. Spożycie alkoholu opisywać można w gramach wypitego alkoholu lub też posługując się miarą porcji standardowej. Przyjmuje się, że w Europie porcja taka zawiera zwykle

10 g czystego alkoholu. Porcja standardowa alkoholu (tzn. 10 g czystego, 100% alkoholu) zawarta jest w ok. 250 ml piwa o mocy 5%, w ok. 100 ml wina o mocy 12% oraz w ok. 30 ml wódki o mocy 40%⁷.

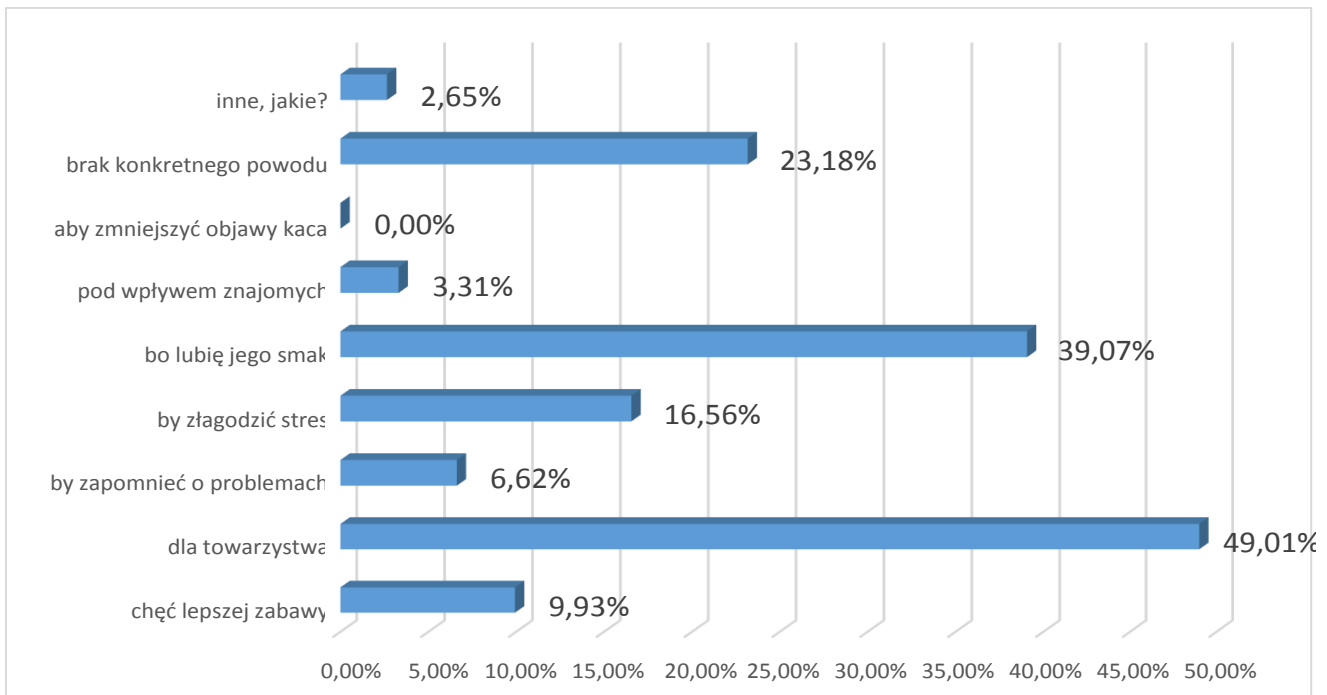
Jak wynika z odpowiedzi respondentów, 64,90% wypija zwykle 1 - 2 jednostki alkoholu, 25,83% ankietowanych 3-4 porcje, a 7,95% badanych deklaruje spożycie 5-7 porcji w ciągu, w którym go spożywiają. Natomiast po 0,66% badanych wypija 8-10 porcji alkoholu oraz 11-13 i więcej porcji.

Wyk. 3. Ile porcji alkoholu wypija Pan/i w ciągu całego dnia, w którym Pan/i pije?

Mieszkańcy zostali zapytani o powody, jakie skłaniają ich do sięgania po alkohol. Większość pije, jak przyznaje dla towarzystwa – 49,01%. Często badani piją alkohol, by lepiej się bawić (9,93%) oraz bo lubią jego smak – 39,07%. Część badanej społeczności pije alkohol, aby złagodzić stres – 16,56%, 3,31% pod wpływem znajomych, zaś 6,62% spożywa go, by zapomnieć o problemach. 23,18% mieszkańców deklaruje, że alkohol spożywa bez konkretnego powodu. 2,65% badanych mieszkańców sięga po alkohol z innych powodów, nie podając o jakie powody chodzi.

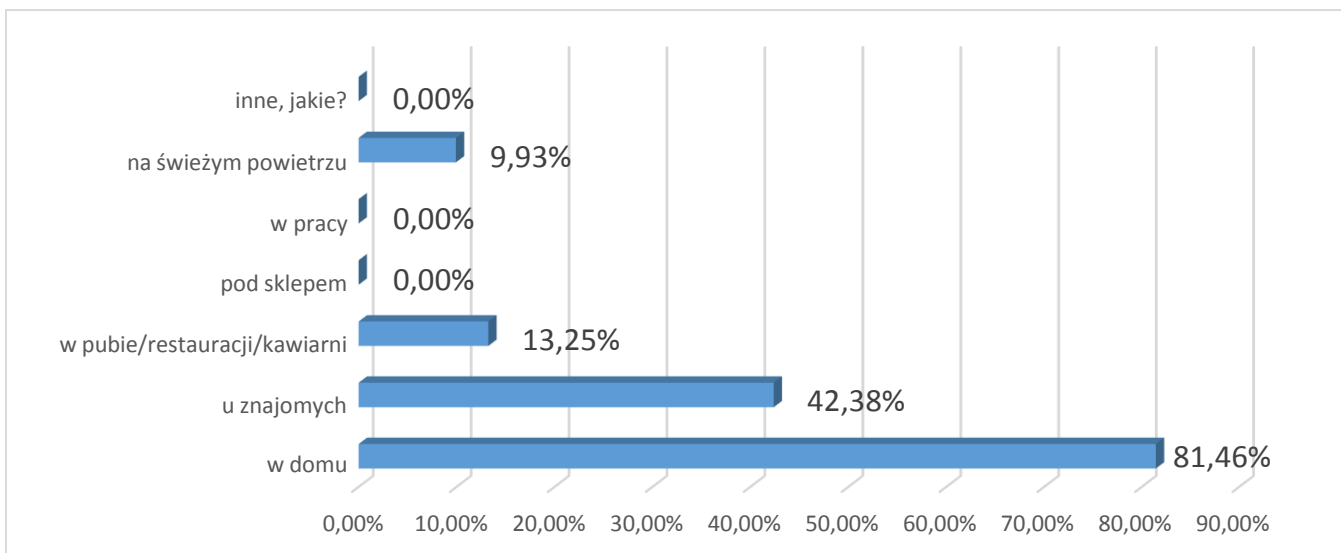
Wyk. 4. Z jakich powodów sięga Pan/i po alkohol?

* Pytanie wielokrotnego wyboru, odpowiedzi nie sumują się do 100%

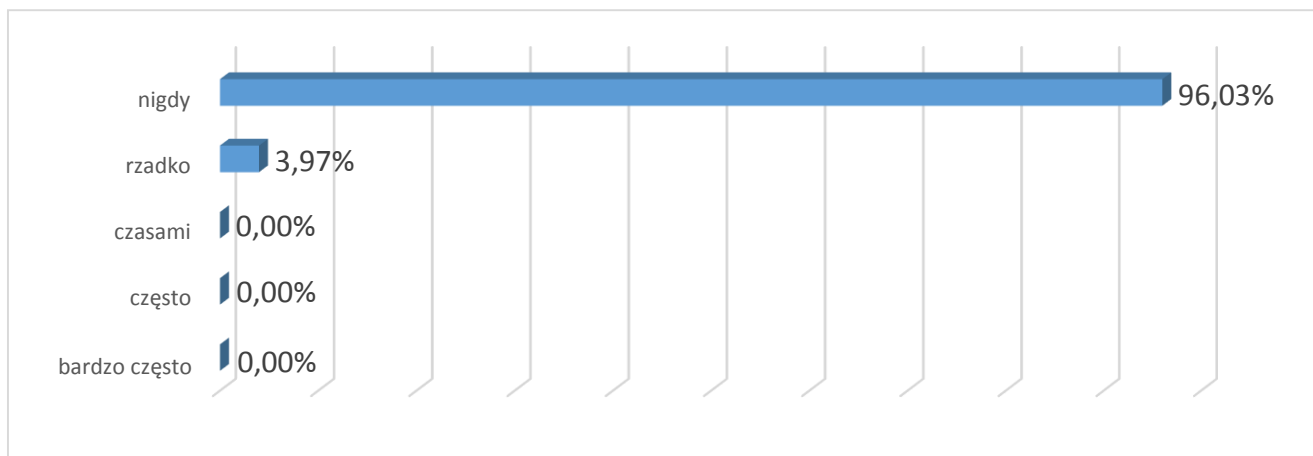
Badani mieszkańcy najczęściej alkohol spożywają w domu – 81,46% oraz u znajomych – 42,38%. 13,25% respondentów deklaruje, że pije alkohol w pubie/restauracji/kawiarni, a 9,93% wskazało na świeże powietrze.

Wyk. 5. Gdzie najczęściej spożywa Pan/i alkohol?

Pracownik, który stawił się do pracy w stanie nietrzeźwości, nie może wykonywać pracy. W przypadku, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że pracownik stawił się do pracy w stanie po użyciu alkoholu lub spożywał go w czasie pracy, kierownik zakładu pracy albo osoba przez niego upoważniona mają obowiązek niedopuszczenia takiego pracownika do wykonywania obowiązków. Nietrzeźwość pracownika

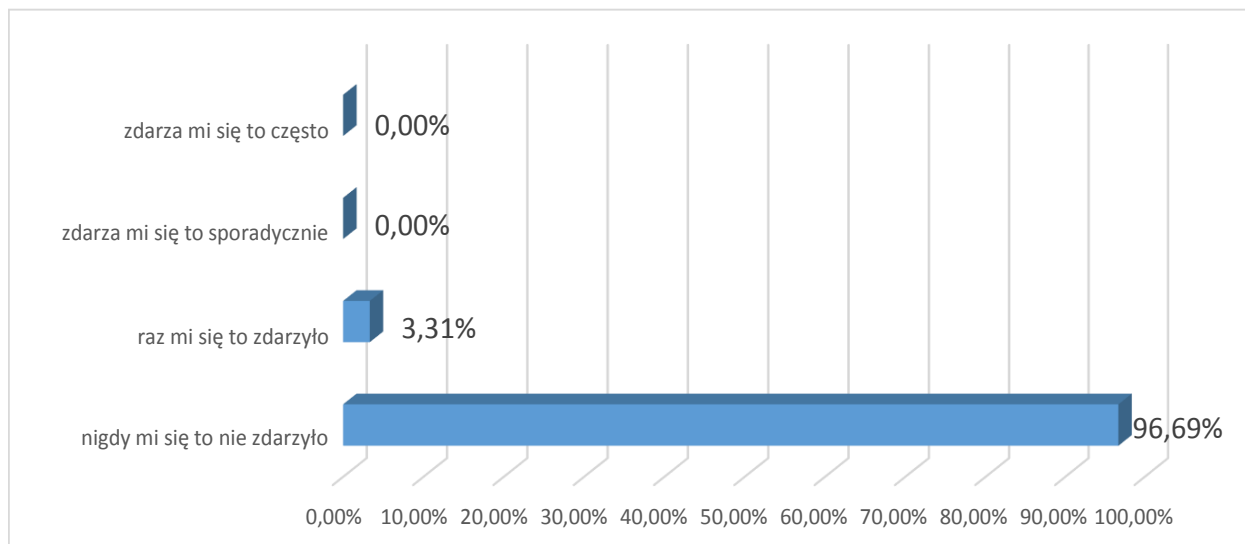
w pracy może zostać potraktowana jako ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych także wtedy, gdy takie zachowanie pracownika nie powodowało dla pracodawcy szkody ani żadnych innych następstw. Z deklaracji badanych wynika, że 96,03% respondentów nigdy nie pracowało w stanie odurzenia alkoholowego. Natomiast 3,97% badanych przyznało, że zdarza im się pracować pod wpływem alkoholu, choć jak przyznają - rzadko.

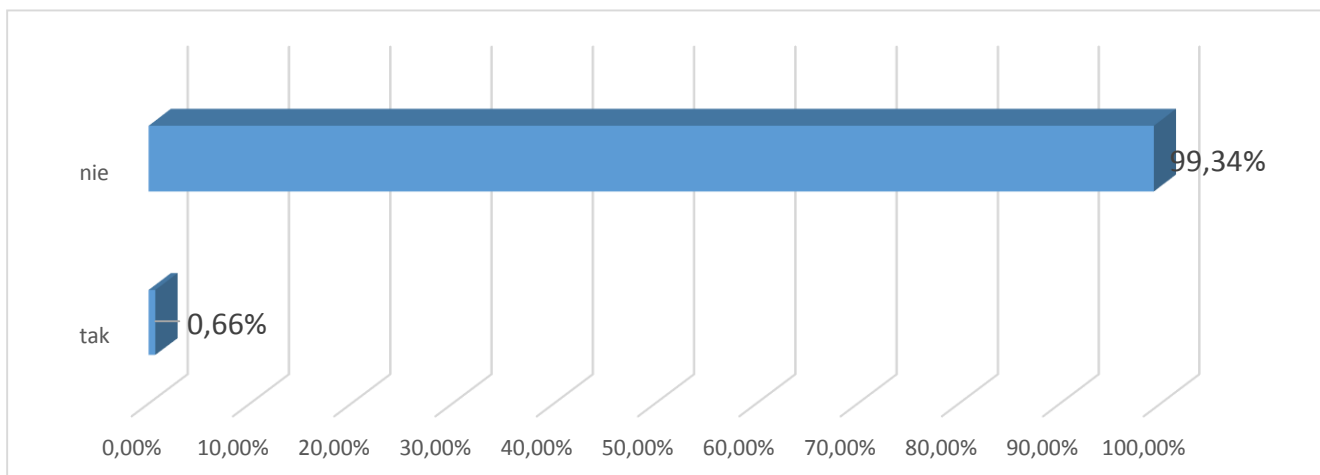
Wyk. 6. Czy zdarzyło się Panu/i wykonywać obowiązki w pracy pod wpływem alkoholu?

Polskie ustawodawstwo wyróżnia dwa poziomy stężenia alkoholu we krwi – stan po użyciu alkoholu oraz stan nietrzeźwości. Jazda pod wpływem może być wykroczeniem, za które grozi kara aresztu lub grzywny, albo przestępstwem, za które grozi kara grzywny, ograniczenia lub nawet pozbawienia wolności. Z deklaracji mieszkańców gminy wynika, że 96,69% badanych nigdy nie prowadziło pojazdu pod wpływem alkoholu. 3,31% badanej populacji raz zdarzyło się być kierowcą samochodu po spożyciu alkoholu.

Wyk. 7. Czy zdarzyło się Panu/i kierować pojazdem pod wpływem alkoholu?

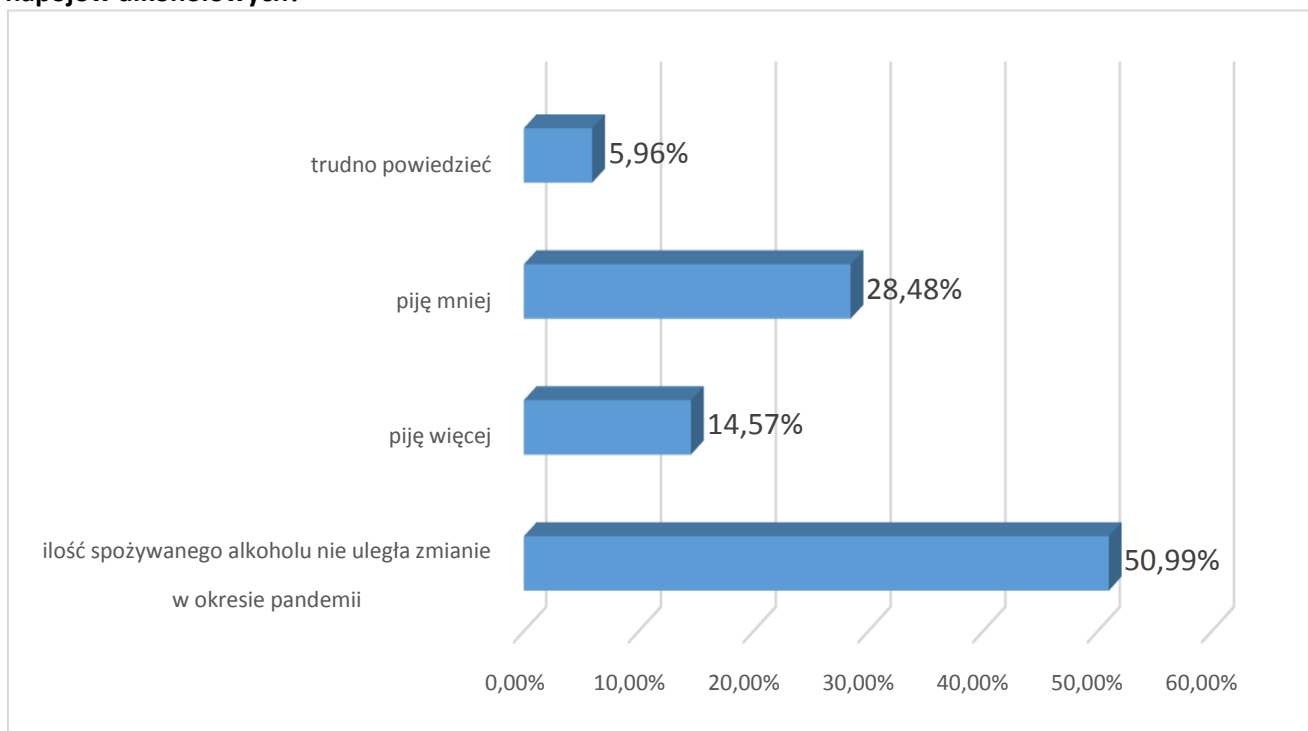
Jak wynika z udzielonych odpowiedzi, 99,34% badanych mieszkańców nigdy nie zostało zatrzymanych za prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu, natomiast zatrzymanych pod wpływem alkoholu zostało 0,66% badanych mieszkańców.

Wyk. 8. Czy był Pan/i kiedykolwiek zatrzymany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości?

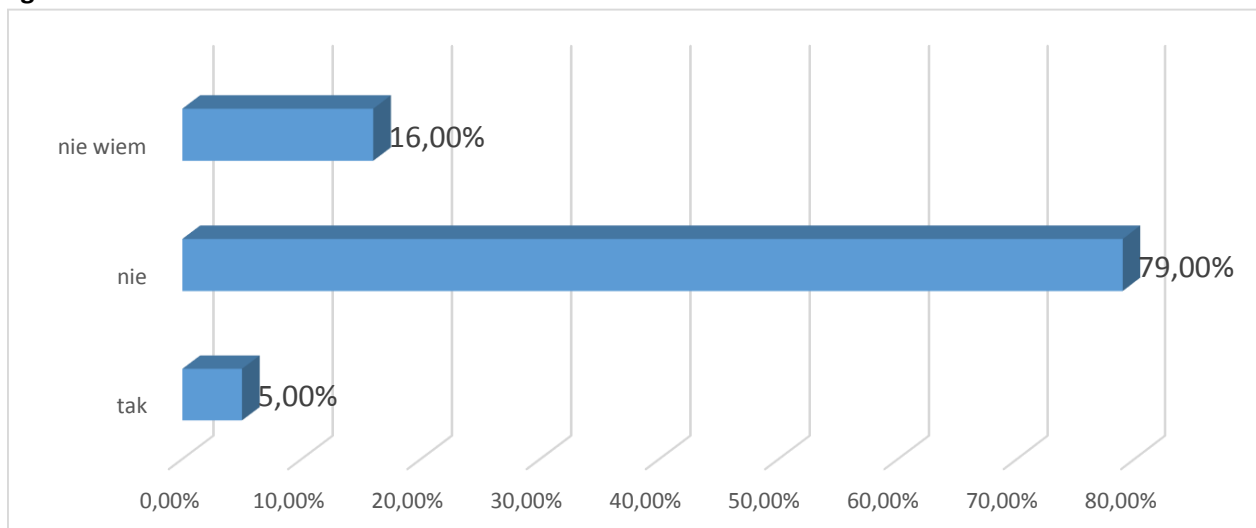
Ankietowanych mieszkańców zapytano również, czy pandemia koronawirusa miała wpływ na ilość spożywanego przez nich alkoholu. Połowa osób (50,99%) uważa, że ilość spożywanego alkoholu nie uległa zmianie w okresie pandemii. Natomiast 28,48% osób pije mniej, a 14,57% badanych deklaruje, że pije więcej. 5,96% osób nie potrafiło udzielić odpowiedzi na to pytanie.

Wyk. 9. Czy pandemia koronawirusa i kwarantanna miały wpływ na zmiany w zakresie spożywania przez Pana/ią napojów alkoholowych?

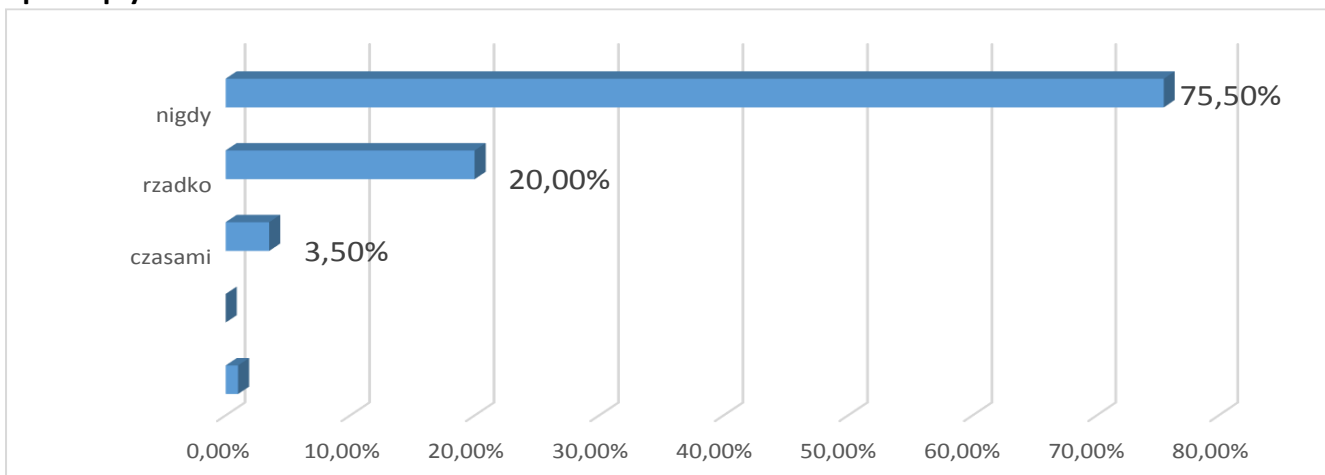
Większość ankietowanych uważa również, iż podczas pandemii koronawirusa dostępność alkoholu nie była w żaden sposób ograniczona – takiej odpowiedzi udzieliło 79,00% osób. Natomiast 5,00% badanych nie zgodziło się z tą opinią, a 16,00% nie potrafiło udzielić odpowiedzi na to pytanie.

Wyk. 10. Czy w Pana/i opinii dostępność do alkoholu podczas pandemii koronawirusa była w jakikolwiek sposób ograniczona?

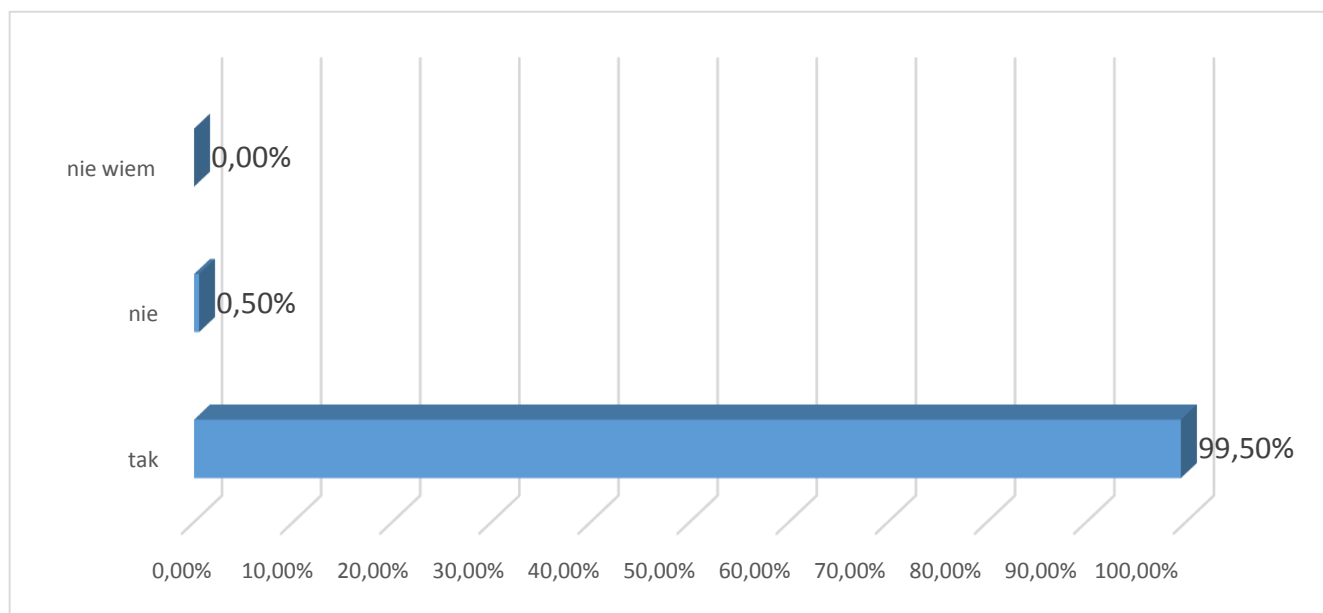
W kolejnym pytaniu, badani mieli określić, czy byli świadkami sytuacji, w której ktoś prowadził pojazd pod wpływem alkoholu. Jak wynika z udzielonych odpowiedzi, 75,50% nigdy nie widziało, aby osoba nietrzeźwa prowadziła pojazd, zaś 20,00% zdarzyło się to rzadko. 3,50% osób jest zdania, że czasami dochodzi do sytuacji, że osoba nietrzeźwa prowadzi pojazd, a 1,00% badanych wskazało odpowiedź „bardzo często”.

Wyk. 11. Czy zdarzyło się Panu/i być świadkiem sytuacji, w której ktoś prowadził pojazd pod wpływem alkoholu?

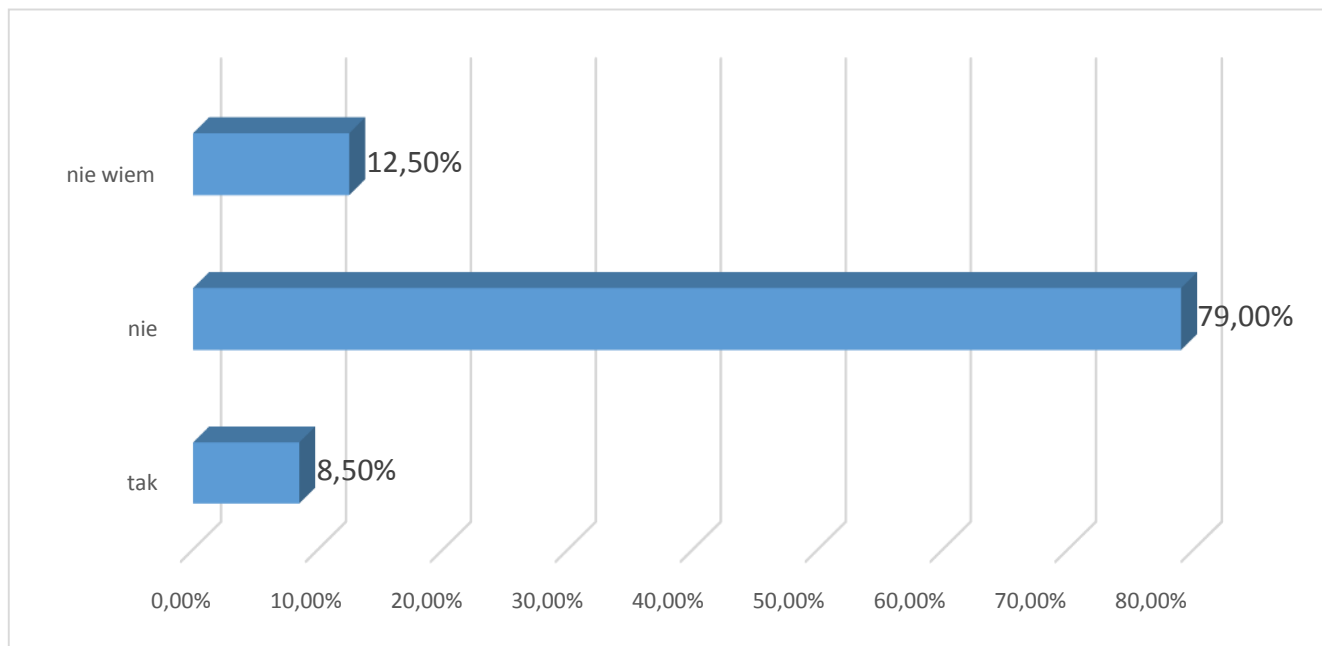
Nadużywanie alkoholu w czasie ciąży związane jest z występowaniem zaburzeń u dzieci. Alkohol przenika do krwi płodu w takim samym stężeniu jak do krwi matki, powodując m.in.: płodowy zespół alkoholowy, zwiększenie ryzyka poronienia oraz porodu przedwczesnego, ryzyko komplikacji porodowych, zaburzenia w rozwoju mózgu dziecka i układu nerwowego, osłabienie rozwoju komórek płodu, uszkodzenie mięśni, skóry, gruczołów, kości i zębów, osłabienie rozwoju płuc, powoduje zaburzenia rozwoju wzrostu, zaburzenia emocjonalne, zaburzenia mowy, zespół nadpobudliwości psychoruchowej, leukemię, wady nerek, problemy ze słuchem i wzrokiem. Interesująca wydaje się kwestia poglądu badanej społeczności na szkodliwość picia alkoholu w ciąży. Bardzo dobrą informacją jest fakt, iż 99,50% badanych uważa, iż ma ono

negatywny wpływ na rozwój dziecka, natomiast 0,50% osób twierdzi, że spożywanie alkoholu w ciąży nie wpływa na rozwój płodu.

Wyk. 12. Czy według Pana/i picie alkoholu w ciąży ma wpływ na rozwój dziecka?

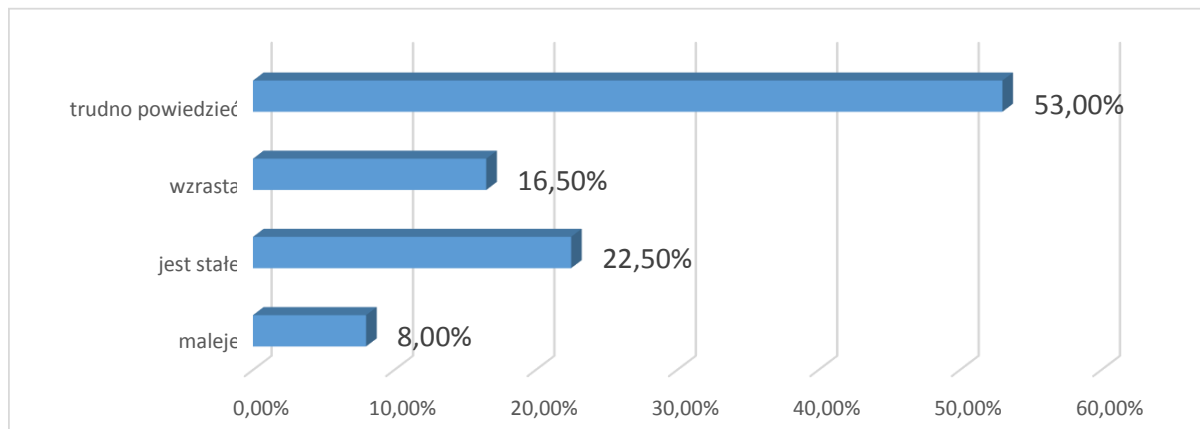
Jak wygląda kwestia picia alkoholu przez kobiety w ciąży na terenie gminy? Część badanych nie potrafiła określić, czy widziała kobiety ciężarne spożywające napoje alkoholowe – 12,50%, a 79,00% podaje, że nie spotkało się z taką sytuacją. Jednak 8,50% ankietowanych spotkało na terenie gminy kobiety w ciąży, które piły alkohol.

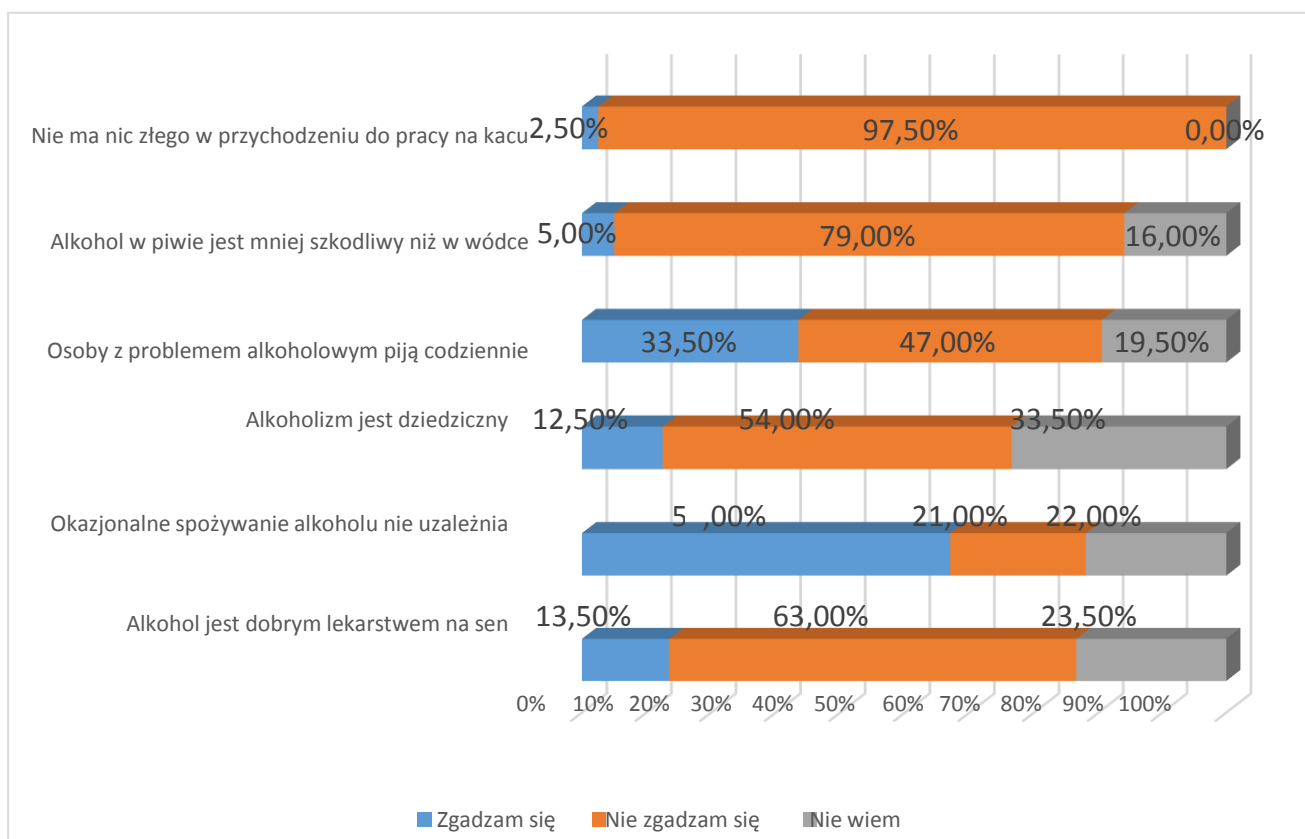
Wyk. 13. Czy widział/a Pan/i kobiety w ciąży spożywające alkohol na terenie Pana/i miejscowości?

W diagnozie problemu alkoholizmu na terenie gminy pomocna może okazać się opinia mieszkańców dotycząca skali jego występowania. 22,50% badanych twierdzi, iż spożycie alkoholu w ich miejscowości jest stałe, 16,50% zauważa, że wzrasta, a 8,00% twierdzi, iż maleje. 53,00% badanych nie ma zdania na ten temat.

Wyk. 14. Proszę ocenić czy spożycie alkoholu na przestrzeni kilku lat w Pana/i miejscowości.

Wyk. 15. Proszę ocenić czy zgadza się Pan/i z poniższymi stwierdzeniami.

Celem sprawdzenia wiedzy mieszkańców dotyczącej konsekwencji spożywania alkoholu, poproszono ich o ustosunkowanie się do kilku stwierdzeń. Jak wynika z udzielonych odpowiedzi, mieszkańcy w większości posiadają wiedzę dotyczącą alkoholu.

97,50% mieszkańców uważa, że przychodzenie do pracy na kacu jest zachowaniem nieodpowiednim. Z tą opinią nie zgodziło się 2,50% osób – uważają oni, iż nie ma nic złego w przychodzeniu do pracy na kacu.

79,00% osób sądzi, iż alkohol w piwie jest tak samo szkodliwy jak ten w wódce, zaś z tą opinią nie zgodziło się 5,00% osób - twierdzą oni, iż alkohol w piwie jest mniej szkodliwy niż ten w wódce. 16,00% osób wskazało, iż nie potrafią ustosunkować się do tego stwierdzenia. Ze stwierdzeniem „Osoby z problemem alkoholowym piją codziennie” zgodziło się 33,50% ankietowanych, zaś 47,00% nie zgodziło się z tym stwierdzeniem. 19,50% osób wskazało odpowiedź „nie wiem”.

12,50% ankietowanych uważa natomiast, iż alkoholizm jest dziedziczny, a 54,00% osób nie zgadza się z tą opinią. Do tego stwierdzenia nie potrafiło odnieść się 33,50% osób.

Według 57,00% mieszkańców okazjonalne spożywanie alkoholu nie uzależnia. Z tym stwierdzeniem nie zgodziło się 21,00% osób, a 22,00% nie potrafiło udzielić odpowiedzi na to pytanie.

13,50% badanych uważa, że alkohol jest dobrym lekarstwem na sen, 63,00% osób nie zgadza się z tą opinią, a 23,50% wskazało odpowiedź „nie wiem”.

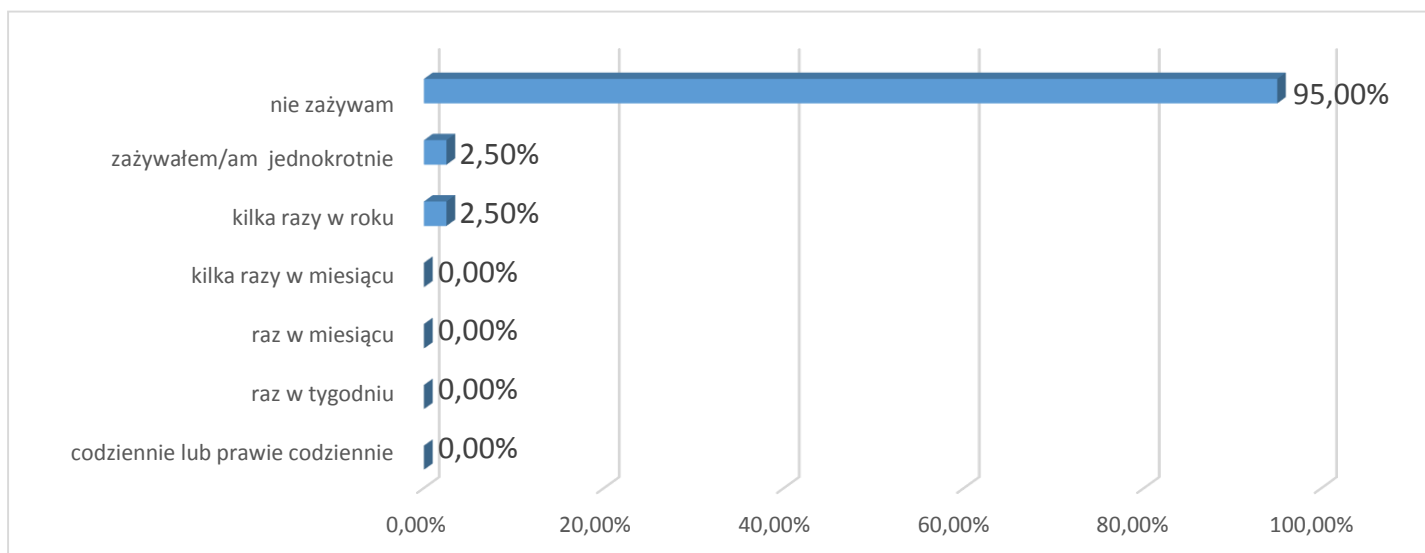
2. PROBLEM NARKOTYKOWY Z PERSPEKTYWY DOROSŁYCH MIESZKAŃCÓW

W kolejnym bloku tematycznym poruszono problem używania narkotyków i dopalaczy z perspektywy dorosłych mieszkańców. Celem było poznanie opinii oraz doświadczeń respondentów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych. W pierwszym pytaniu ankietowani zostali zapytani o zażywanie narkotyków.

Mieszkańcy biorący udział w badaniu w większości przyznali, iż nigdy nie sięgnęli po środki psychoaktywne – takiej odpowiedzi udzieliło 95,00% osób. Natomiast 2,50% osób zażywało je jednokrotnie, a kolejne 2,50% osób kilka razy w roku.

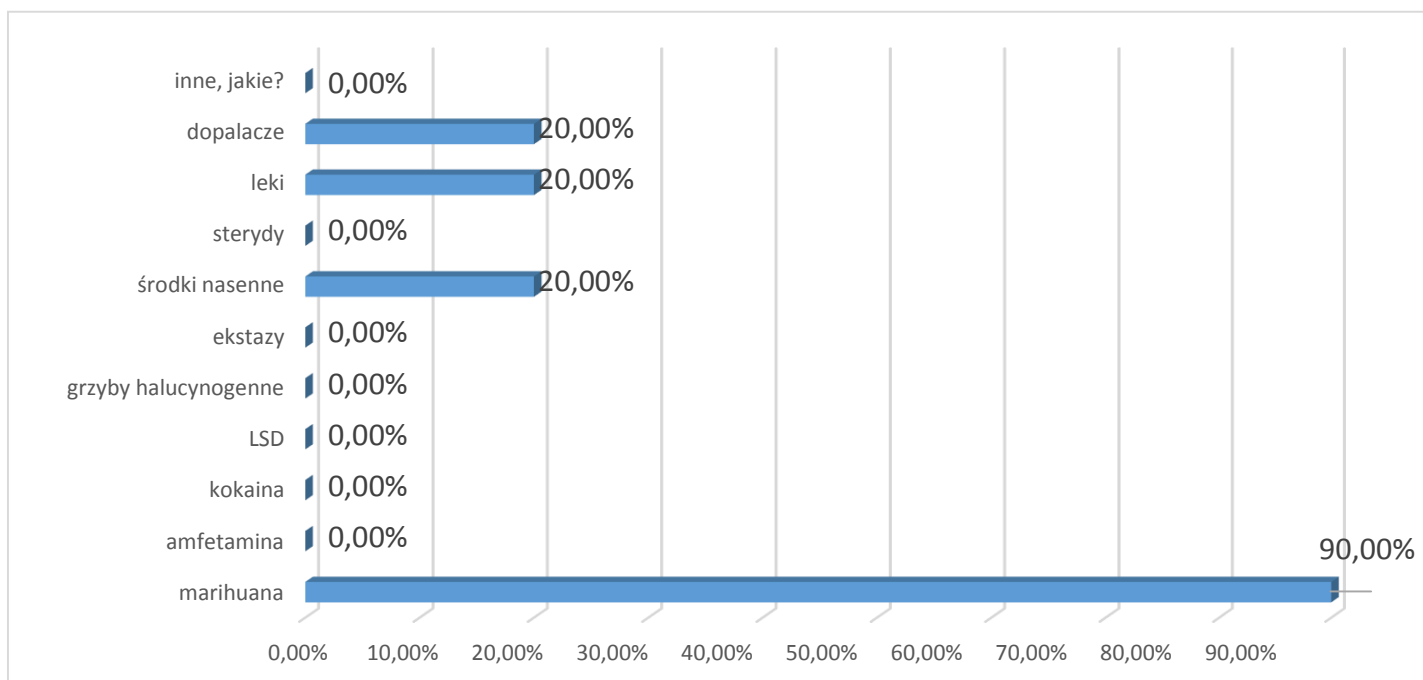
Wyk. 16. Jak często zażywa Pan/i środki psychoaktywne (narkotyki, dopalacze)?

Na kolejne trzy pytania dotyczące sięgania po narkotyki odpowiadały te osoby, które w poprzednim pytaniu zadeklarowały, iż miały kiedykolwiek kontakt z narkotykami.

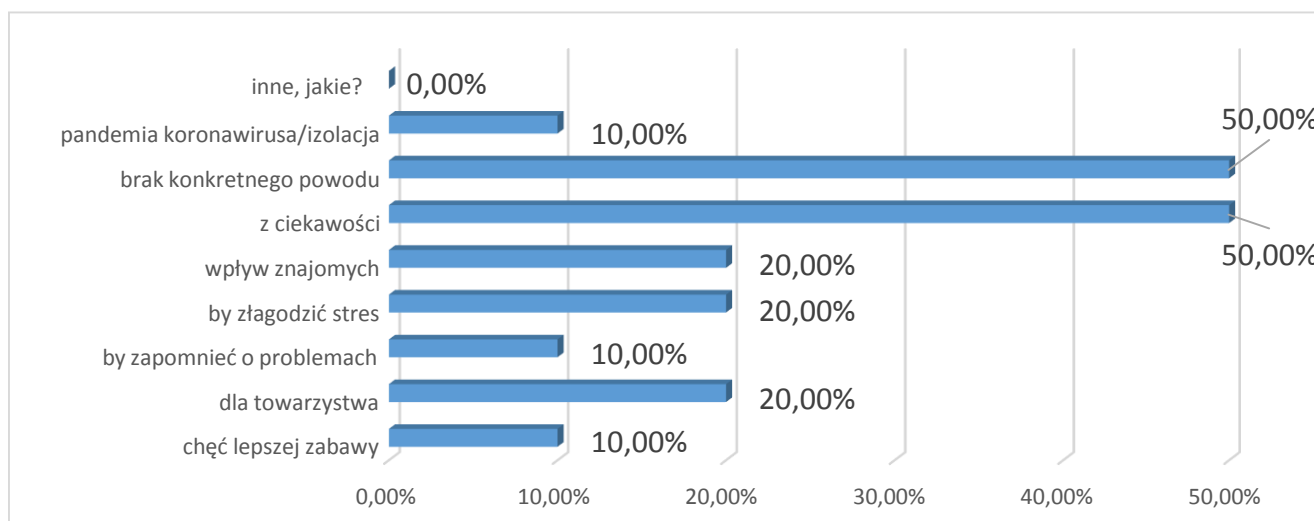
Mieszkańcy, którzy mieli kontakt z narkotykami przyznali, iż zażywali marihuanę (90,00%), dopalacze (20,00%), leki (20,00%) oraz środki nasenne (20,00%).

Wyk. 17. Proszę zaznaczyć na poniższej liście, które substancje psychoaktywne stosował/a Pan/i?

Głównym powodem sięgania po substancje psychoaktywne przez dorosłych mieszkańców gminy była: ciekawość (50,00%), brak konkretnego powodu (50,00%), wpływ znajomych (20,00%), chęć złagodzenia stresu (20,00%), towarzystwo (20,00%), chęć lepszej zabawy (10,00%) oraz chęć zapomnienia o problemach (10,00%).

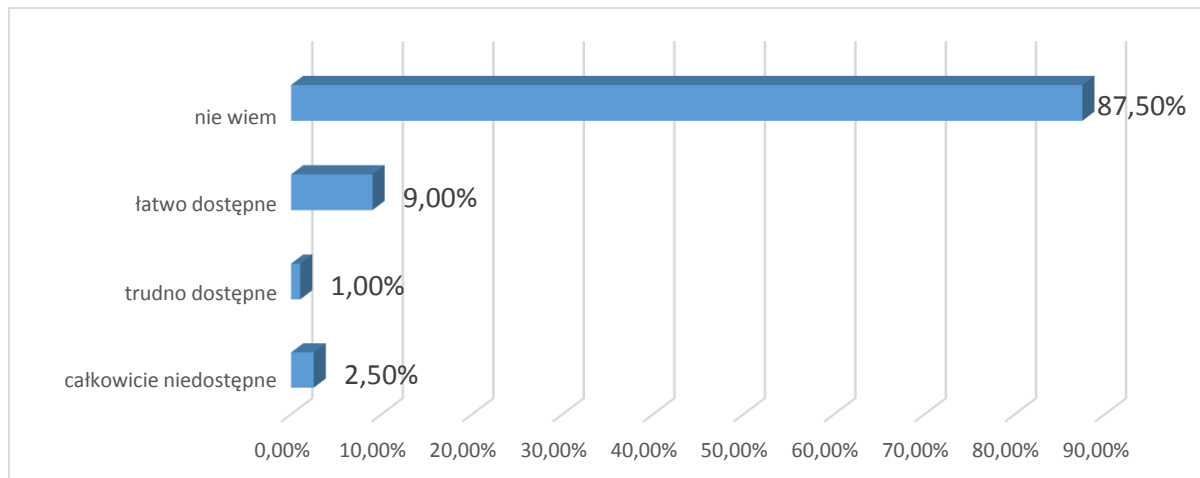
Wyk. 18. Z jakich powodów sięgnął/ęła Pan/i po wyżej wymienione substancje psychoaktywne?

* Pytanie wielokrotnego wyboru, odpowiedzi nie sumują się do 100%

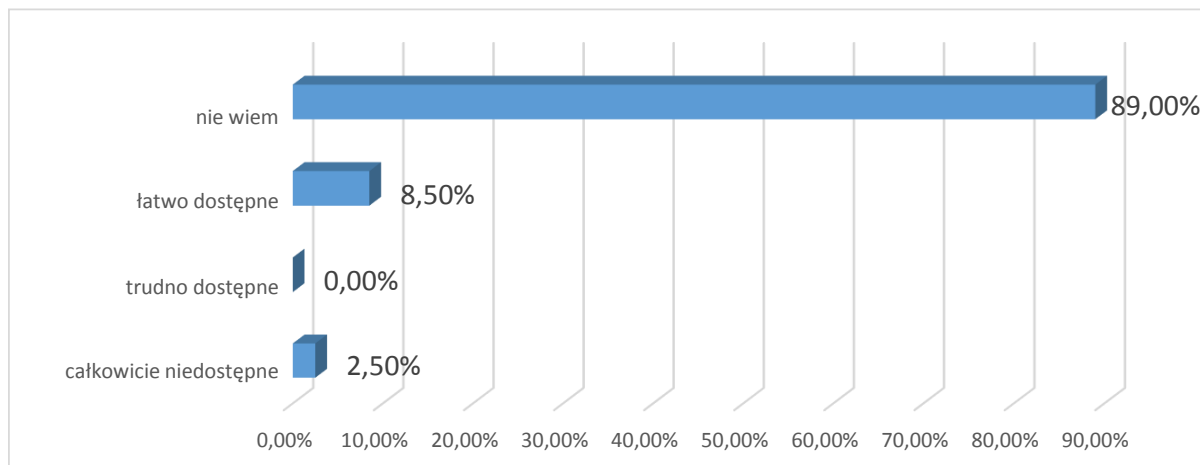
Na pytanie dotyczące możliwości pozyskania narkotyków na terenie zamieszkiwanej gminy, większość respondentów odpowiedziało, że nie wie czy istnieje możliwość zakupu narkotyków – 87,50%. 1,00% badanych podaje, że są trudno dostępne, a zdaniem 9,00% są one łatwo dostępne. Dla 2,50% badanych narkotyki są całkowicie niedostępne.

Wyk. 19. Jak ocenia Pan/i możliwość pozyskania narkotyków na terenie Pana/i miejscowości?

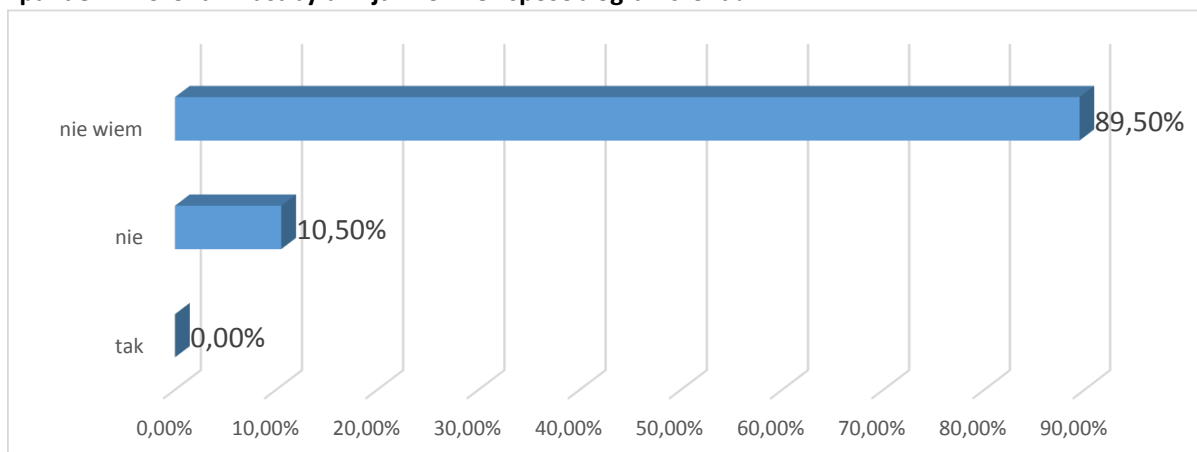
Ankietowani w pytaniu o możliwość pozyskania dopalaczy na terenie miejsca zamieszkania, mieli ocenić czy istnieją trudności w ich zdobyciu. 8,50% badanych twierdzi, że pozyskanie dopalaczy jest łatwe. 2,50% mieszkańców uważa, że dopalacze w ich miejscu zamieszkania są całkowicie niedostępne. Zaś 89,00% badanej społeczności nie potrafi ocenić, czy można pozyskać dopalacze w miejscu ich zamieszkania.

Wyk. 20. Jak ocenia Pan/i możliwość pozyskania dopalaczy na terenie Pana/i miejscowości?

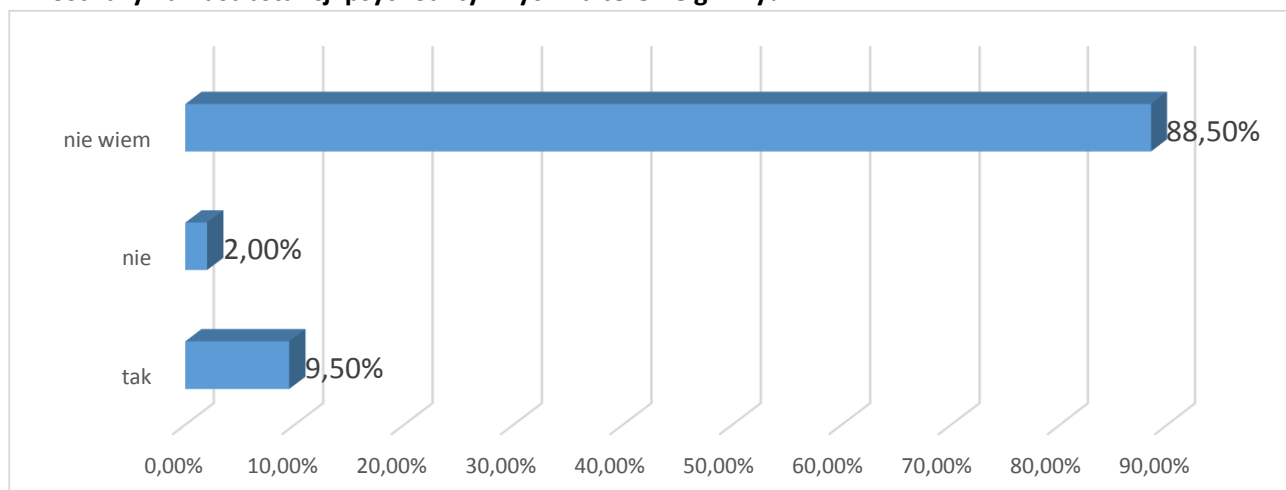
Zdecydowana większość ankietowanych nie wie, czy dostępność do substancji psychoaktywnych podczas pandemii koronawirusa była w jakikolwiek sposób ograniczona – takiej odpowiedzi udzieliło 89,50% osób. Natomiast 10,50% badanych twierdzi, iż nie była ona w żaden sposób ograniczona.

Wyk. 21. Czy w Pana/i opinii dostępność do substancji psychoaktywnych podczas pandemii koronawirusabyła w jakikolwiek sposób ograniczona?

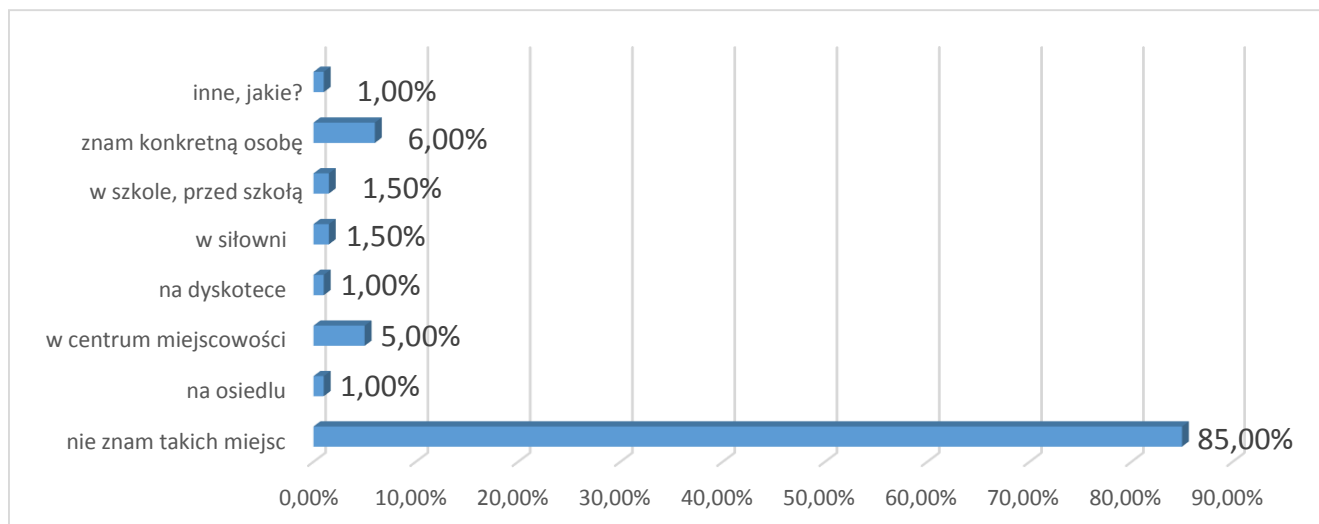
Również większość badanych nie wie, czy pandemia koronawirusa i kwarantanna miały wpływ na wzrost zażywania substancji psychoaktywnych w gminie (88,50%). W opinii 2,00% badanych te zjawiska nie miały wpływu, a 9,50% osób sądzi, iż przyczyniły się one do wzrostu zażywania substancji psychoaktywnych przez mieszkańców gminy.

Wyk. 22. Czy w Pana/i opinii pandemia koronawirusa i kwarantanna miały wpływ na wzrost zażywaniasubstancji psychoaktywnych na terenie gminy?

W odniesieniu do wcześniejszych pytań, poproszono respondentów o wskazanie, gdzie w gminie mogą nabyć narkotyki lub dopalacze. 85,00% mieszkańców odpowiedziało, że nie zna takich miejsc. Wynikać to może z obawy o poniesienie konsekwencji prawnych przez siebie, bądź z obawy przed osobami rozprowadzającymi substancje psychoaktywne. Pozostali mieszkańcy przyznali, że znają konkretną osobę u której można zakupić narkotyki bądź dopalacze – 6,00% oraz, iż można je zdobyć: na osiedlu (1,00%), w centrum miejscowości – (5,00%), na dyskotekce (1,00%), na siłowni (1,50%) oraz w szkole, przed szkołą (1,50%).

Wyk. 23. Czy zna Pan/i miejsca w swojej miejscowości gdzie można zakupić narkotyki lub dopalacze?

* Pytanie wielokrotnego wyboru, odpowiedzi nie sumują się do 100%

---

3. KONDYCJA MIESZKAŃCÓW GMINY ZIELONKI W CZASIE PANDEMII COVID-19

Epidemia koronawirusa, która rozpoczęła się w listopadzie 2019 roku w Chinach, w zawrotnym tempie obiegła świat. W połowie marca 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) stwierdziła stan pandemii, czyli masowego stanu rozprzestrzeniania się choroby na wszystkich kontynentach w tym samym czasie. W tym czasie radykalnie zmienił się tryb naszego życia. Ograniczone relacje społeczne, obowiązek dystansu, zasłaniania ust i nosa, dezynfekcji, a przede wszystkim powszechna izolacja mocno zmodyfikowały naszą codzienność.

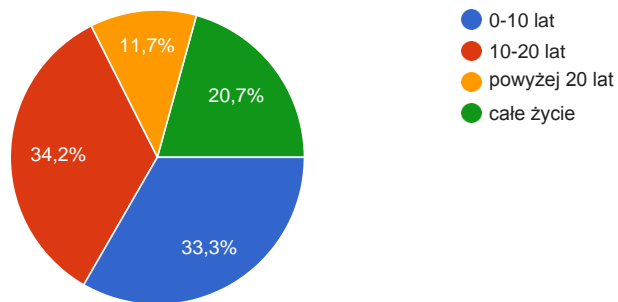
Po trzech miesiącach od momentu wprowadzenia obostrzeń opublikowano na stronie Gminy Zielonki anonimową ankietę dla dorosłych mieszkańców, która miała na celu rozpoznanie kondycji psychofizycznej, społecznej, ekonomicznej i duchowej w tym trudnym czasie. Na zaproszenie odpowiedziało 141 osób: 70,9% kobiet i 29,1 % mężczyzn. Najwięcej respondentów było w wieku od 31 do 45 roku życia (58,2%), a najmniej powyżej 60 roku życia (5,7%). Pytania w kwestionariuszu dotyczyły 5 najważniejszych sfer życia człowieka: fizycznej, intelektualnej, emocjonalnej, społecznej i duchowej.

KONDYCJA MIESZKAŃCÓW GMINY ZIELONKI W CZASIE PANDEMII COVID-19

112 odpowiedzi

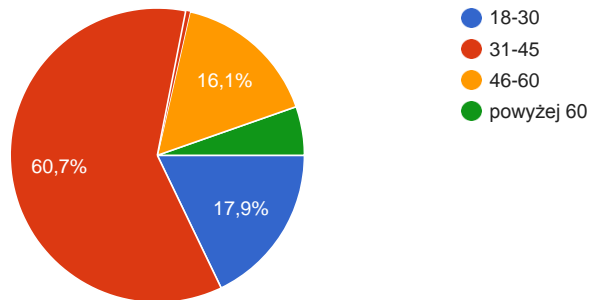
Mieszkam w Gminie Zielonki

111 odpowiedzi

Wiek

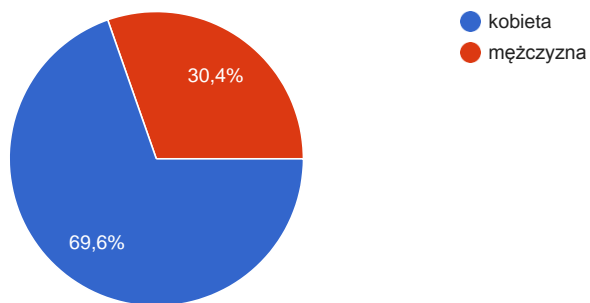
112 odpowiedzi

Źródło: Opracowanie Karolina Kmiecik - Jusiega

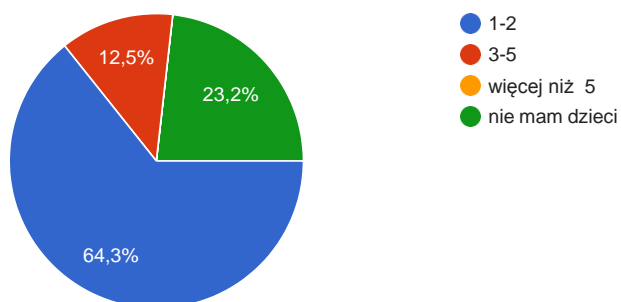
Płeć

112 odpowiedzi

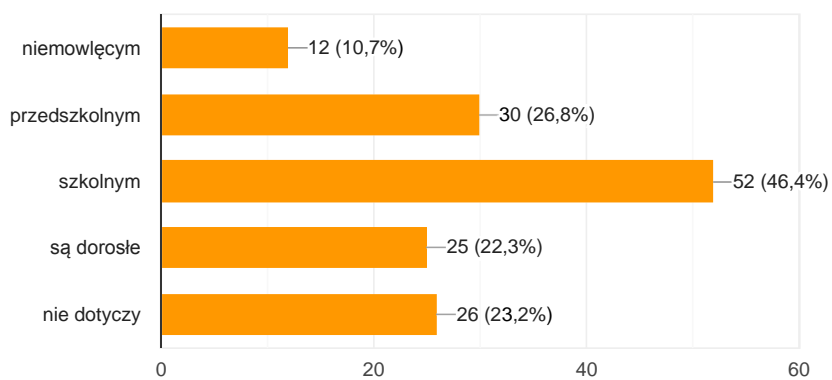
Ilość dzieci

112 odpowiedzi

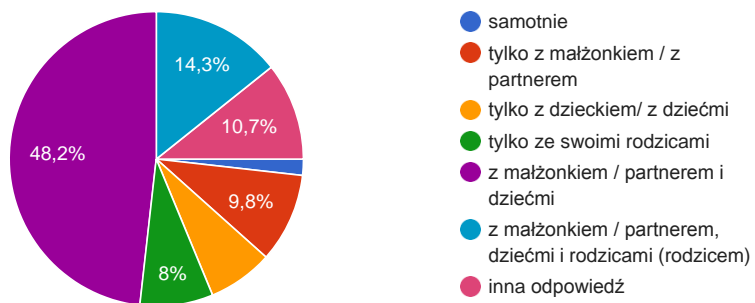
Moje dzieci są w wieku :

112 odpowiedzi

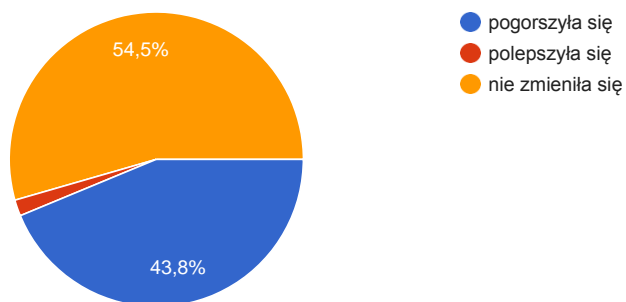
Mieszkam:

112 odpowiedzi

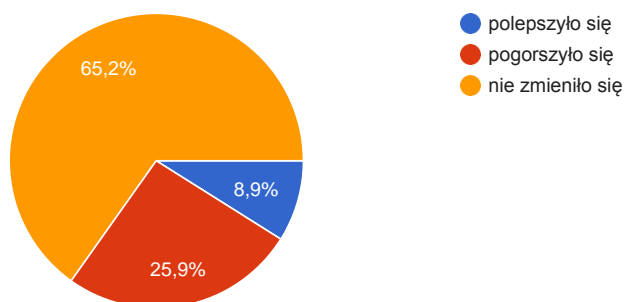
Moja sytuacja finansowa w związku z pandemią:

112 odpowiedzi

Moje zdrowie fizyczne w czasie pandemii:

112 odpowiedzi

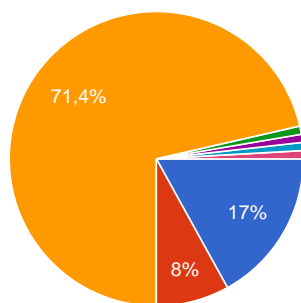

Źródło:

Jeśli moje zdrowie się pogorszyło to:

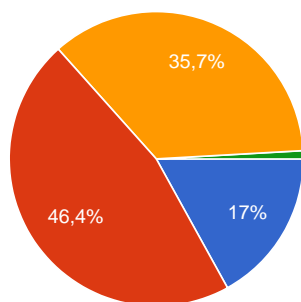
112 odpowiedzi

- ma to związek z izolacją społeczną
- nie ma związku z izolacją społeczną
- nie dotyczy
- nie pogorszyło się
- Nie pogorszyło się
- Stres
- Brak możliwości dostania się do lekarzy. Przez telefon nikt nie...

W czasie pandemii moja kondycja fizyczna:

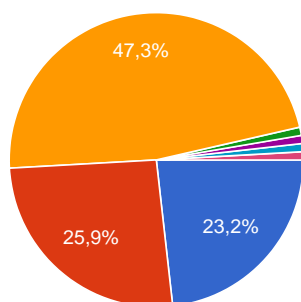
112 odpowiedzi

- polepszyła się (więcej ćwiczę, dbam o dietę)
- pogorszyła się (mniej ćwiczę, nie dbam o dietę)
- jest bez zmian
- Brak możliwości korzystania z ruchu na świeżym powietrzu, korzystania z basenu itp

W czasie pandemii moja kondycja umysłowa:

112 odpowiedzi

- polepszyła się (więcej się uczę, czytam)
- pogorszyła się (nie mam czasu na czytanie i naukę)
- jest bez zmian
- jestem w złym stanie psychicznym, przez co wpływ...
- Nie mam chęci na rozwój oso...
- Więcej się stresuje
- Polepszyła się ale ten punkt n...

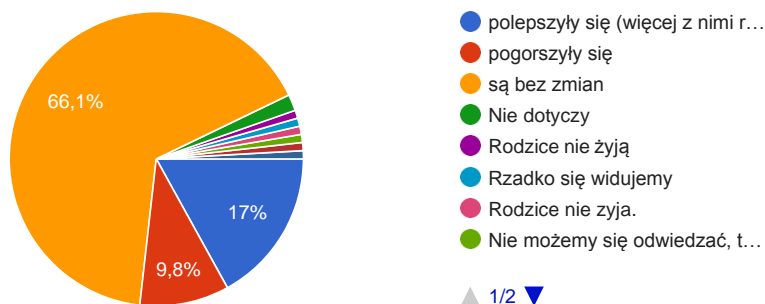
W czasie pandemii moje relacje z dziećmi:

112 odpowiedzi

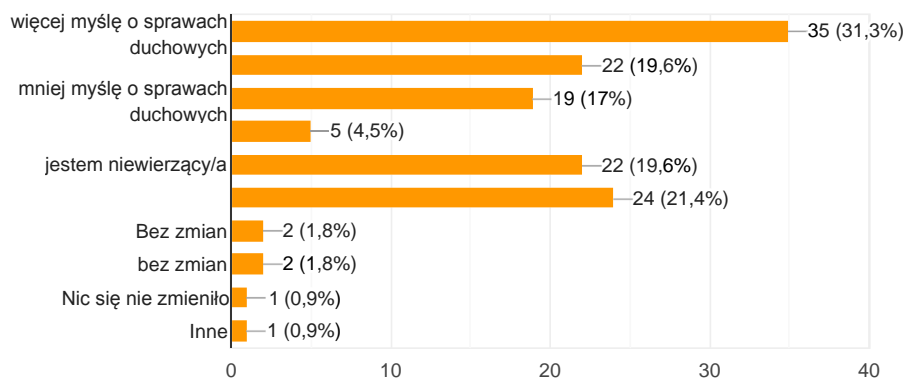
Moje relacje z rodzicami w czasie pandemii:

112 odpowiedzi

W czasie pandemii:

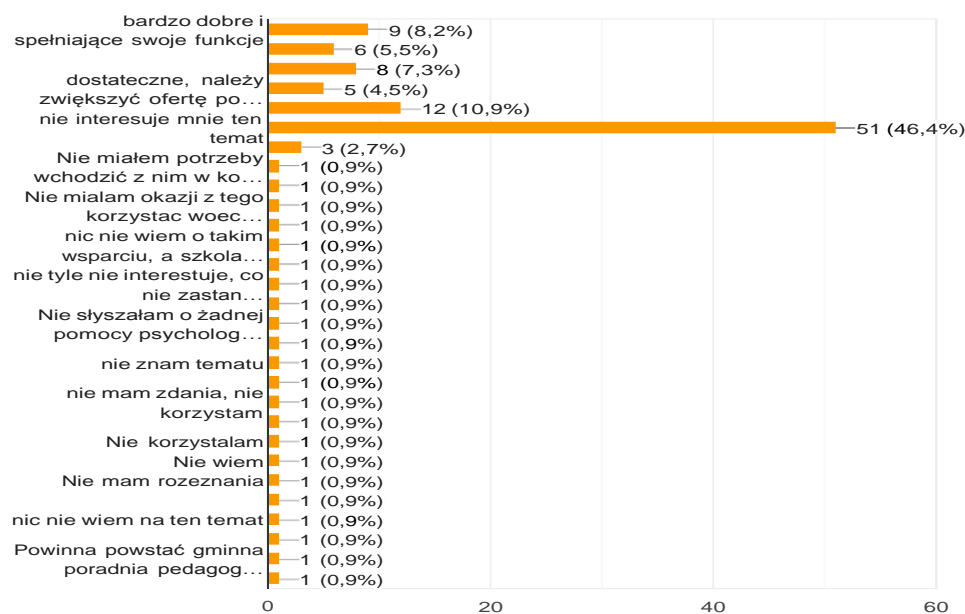
112 odpowiedzi

Źródło: Opracowanie Karolina Kmiecik - Jusiega

Moim zdaniem pomoc i wsparcie psychologiczno-pedagogiczne dla mieszkańców Gminy Zielonki jest:

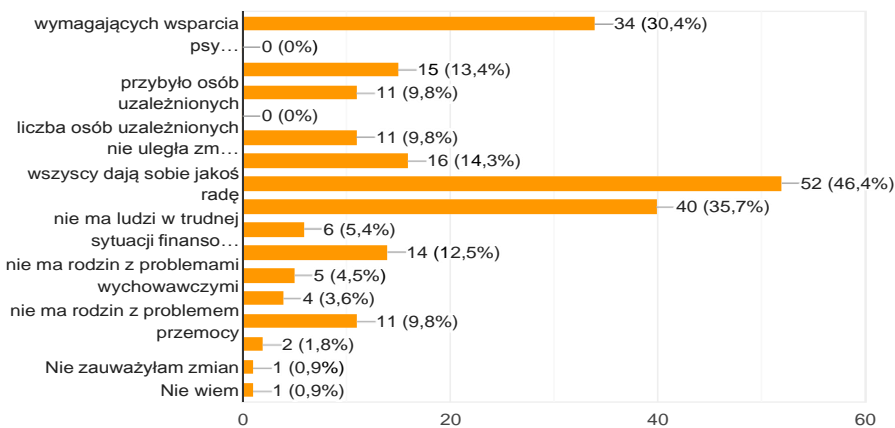
110 odpowiedzi

Źródło: Opracowanie Karolina Kmiecik – Jusiega

W moim najbliższym otoczeniu w czasie pandemii :

112 odpowiedzi

Źródło: Opracowanie Karolina Kmiecik - Jusiega

W sferze fizycznej 63,1% mieszkańców nie zauważyło zmian, ale już 25,5% zadeklarowało pogorszenie stanu zdrowia, które z perspektywy badanych było spowodowane głównie izolacją społeczną, stresem, niemożnością uprawiania sportu, dbania o dietę oraz brakiem kontaktu z lekarzem.

Bardziej pozytywne są odpowiedzi dotyczące relacji. 56% badanych określiło, że ich kontakty z dziećmi nie uległy zmianie, ale aż 31,9% zadeklarowało, że ten kontakt się zdecydowanie polepszył. Tylko 5,7% badanych napisało, że komunikacja z dziećmi jest gorsza. Czy znaczy to, że wspólny czas nam służy? Podobne odpowiedzi uzyskano w pytaniu o relacje ze swoimi rodzicami. Tu jedynie 6 osób więcej zaznaczyło, że są one słabsze i mniej satysfakcjonujące.

Niestety w pytaniu o kondycję emocjonalną najwięcej osób zaznaczyło odpowiedź wskazującą, iż ich stan się pogorszył (41,1%). Wskazano tu brak opanowania, wybuchy gniewu, złości, melancholijne nastroje oraz problemy emocjonalne związane ze zmęczeniem zdalną pracą. Prawie tyle samo osób określiło, że zdrowie emocjonalne pozostało bez zmian (39,7%), a 17 % badanych napisało, że lepiej radzą sobie

z emocjami, są bardziej zdystansowani, spokojni i opanowani. Mieszkańcy wykazali też, że w czasie pandemii ważne są dla nich sprawy duchowe. Mniej więcej w połowie określili, że więcej myślą o sprawach duchowych (31,2%) i częściej się modlą (22%). Inni napisali, że nie myślą o sprawach duchowych (16,3%), mniej się modlą (4,3%), są niewierzący (19,1%), lub tematyka duchowości ich nie interesuje (23,4%). Większość też nie zastanawia się nad sensem życia (52,6%).

Mieszkańcy Zielonek zauważają ludzi w trudnej sytuacji życiowej. 29,1% badanych stwierdziło, że w czasie pandemii przybyło osób wymagających opieki. Niemal połowa określiła, że mieszkańcy jakoś sobie radzą, choć potrzebują pomocy materialnej lub wsparcia w wychowaniu dzieci. Wiele osób napisało, że nie ma wiedzy na temat pomocy psychopedagogicznej w Zielonkach, albo ta pomoc jest niewystarczająca (12,2%). Tyle samo stwierdziło, że pomoc spełnia ich oczekiwania. Niektórzy wskazali potrzebę stworzenia gminnej poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Poproszono też o wskazanie pozytywów i negatywów pandemii. Respondenci zdecydowanie bardziej woleli pisać o negatywach. Szczególną uwagę zwracali na skutki izolacji społecznej, brak możliwości spotykania się z rodziną, znajomymi, uprawiania sportów, także poczucie zagrożenia, lęk związany z dalszym życiem (wakacjami, pracą). Badani dużą uwagę przywiązywali do kwestii zdrowia i pracy, która w wielu przypadkach została ograniczona lub zaburzona. Obawiali się utraty możliwości zarobkowania, twierdzili, że praca zdalna w domu jest mniej wydajna, ze względu na konieczność opieki nad dziećmi. Kilka osób zwróciło uwagę na chaos informacyjny i organizacyjny, utrudnienia w dostępie do lekarzy, kwestie związane z zadłużeniem państwa i manipulacjami medialnymi. Można powiedzieć, że mieszkańcy Zielonek patrzą na sytuację nie tylko lokalnie, z perspektywy własnego podwórka, ale także mają świadomość globalnego zagrożenia oraz globalnych problemów związanych z pandemią.

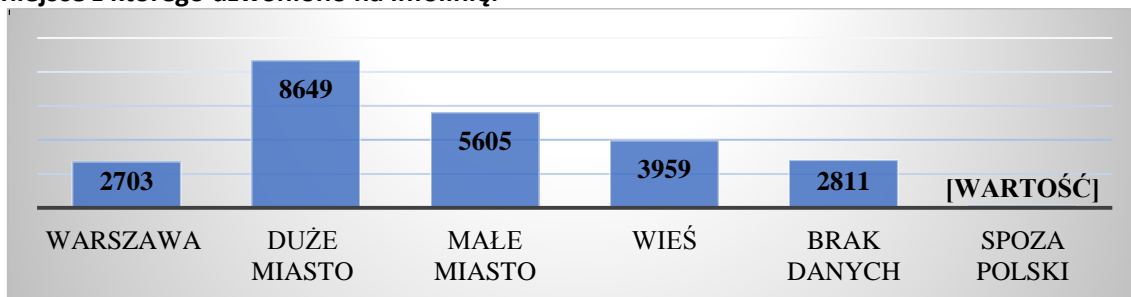
O pozytywnych stronach pisało zdecydowanie mniej osób. Wymieniane plusy to najczęściej: więcej czasu dla dzieci, rodziny, samych siebie, dla domu. Zatrzymanie się, zwolnienie tempa życia i praca nad własnym rozwojem, czy „poznawanie się na nowo”. Mieszkańcy zauważyli, że wydają mniej pieniędzy, zakupy robią w małych sklepach, kupują tylko to, co najpotrzebniejsze, mniej zużywają paliwa, przez co zyskuje środowisko naturalne. Niektórzy stwierdzili też, że ludzie są dla siebie miłsi, lepiej i chętniej się integrują, szczególnie podczas wspólnych akcji charytatywnych, takich jak szycie maseczek czy pomaganie słabszym. Ten ostatni aspekt sytuacji pandemicznej na pewno przyniesie wymierne owoce dalszych działań w naszej gminie.

Trudno jest jednoznacznie określić wielkość zjawiska przemocy w rodzinie w naszej gminie, wszelkie dane, jakie posiadają instytucje pokazują nam tylko część faktycznie występujących problemów. Skala przemocy domowej, jako zjawiska zachodzącego w środowisku zamkniętym, jest niezwykle trudna do oszacowania. Osoby doświadczające przemocy w wielu przypadkach nie ujawniają problemu, a co za tym idzie nie składają zawiadomienia o przestępstwie. Dzieje się tak z różnych powodów m.in. z obawy przed sprawcą, brakiem wiary w możliwość skutecznego działania wymiaru sprawiedliwości oraz w możliwość poprawy swojej sytuacji, a także z poczucia wstydu i wyuczonej bezradności. Przedstawione czynniki powstrzymujące przed składaniem zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przemocy w rodzinie, odgrywają szczególną rolę w obliczu czynów popełnianych przez osoby bliskie i znajome. Z tego też względu można przypuszczać, że znaczna liczba przypadków przemocy w rodzinie pozostaje nieujawniona. Z raportu podsumowującego działalność Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” w roku 2020 wynika, że dyżurujący w Pogotowiu „Niebieska Linia” przeprowadzili 23857 rozmów, większość z nich (21470 rozmów, 90% wszystkich rozmów) za pośrednictwem infolinii 800-120-002. Znalazły się jednak również osoby (2367 telefony, 10% wszystkich rozmów) zainteresowane kontaktem z prawnikiem. W 55% rozmów był to pierwszy kontakt dzwoniącego z ww. infolinią. Wśród telefonujących zdecydowaną większość stanowiły kobiety (78%), jednak również mężczyźni nierzadko korzystali z możliwości uzyskania porady czy wsparcia. Numer infolinii wybierali głównie dorośli. W analizowanym okresie odebrano 368 połączeń od dzieci lub niepełnoletniej młodzieży (1,5% wszystkich rozmów).

Pogotowie „Niebieska Linia” ma charakter ogólnopolski. W 2020 roku na infolinię dzwono z wszystkich regionów Polski. Połączenia wykonywano głównie z dużych i małych miast, niemały udział stanowiły również mieszkańcy wsi (16,6% wszystkich odebranych połączeń).

Wyniki badania przedstawione zostały w poniższych wykresach.

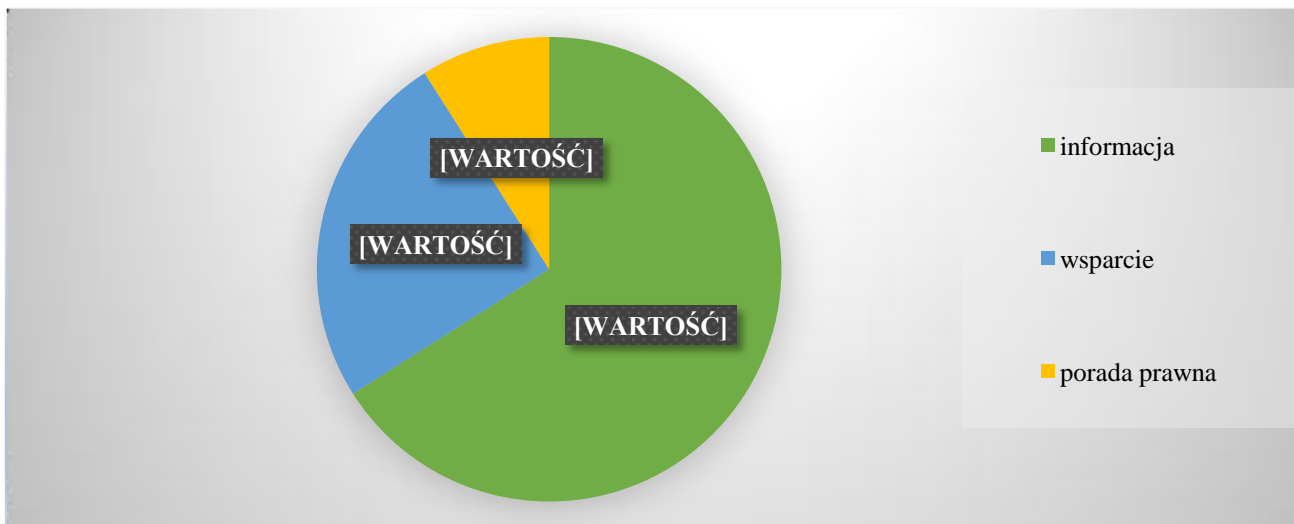
Wyk. 24. Miejsce z którego dzwono na infolinię.

Źródło: GOPS

W zależności od zapotrzebowania osoby dzwoniącej specjaliści infolinii mogą udzielać informacji w zakresie swoich kompetencji, służyć wsparciem lub przekazywać wiedzę z zakresu profilaktyki przemocy. Jak wskazują statystyki z 2020 roku 66% rozmów miała charakter informacyjny, 25% zaś służyło przede wszystkim wsparciu emocjonalnemu. 9% telefonów koncentrowało się na poradach udzielanych przez prawników.

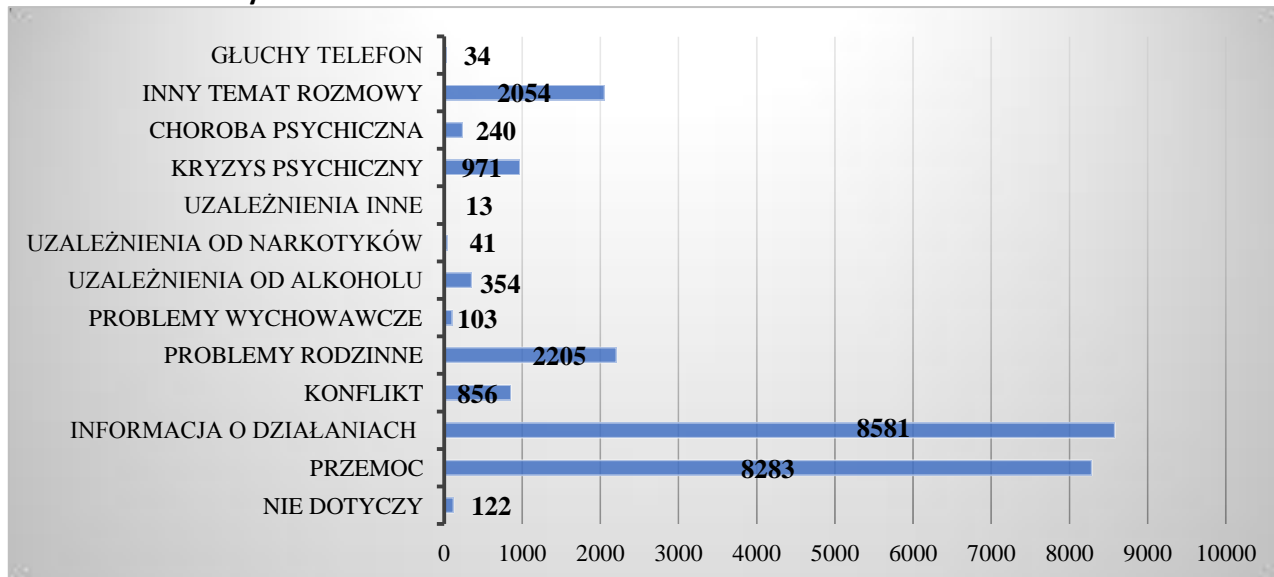
Wyk. 25. Charakter rozmowy.

Źródło: GOPS

Informacje o możliwych do podjęcia działaniach, obok przemocy, stanowiły główne tematy przeprowadzonych konsultacji (specjaliści mają możliwość wyboru kilku opcji z zaproponowanej listy do oznaczenia każdej rozmowy).

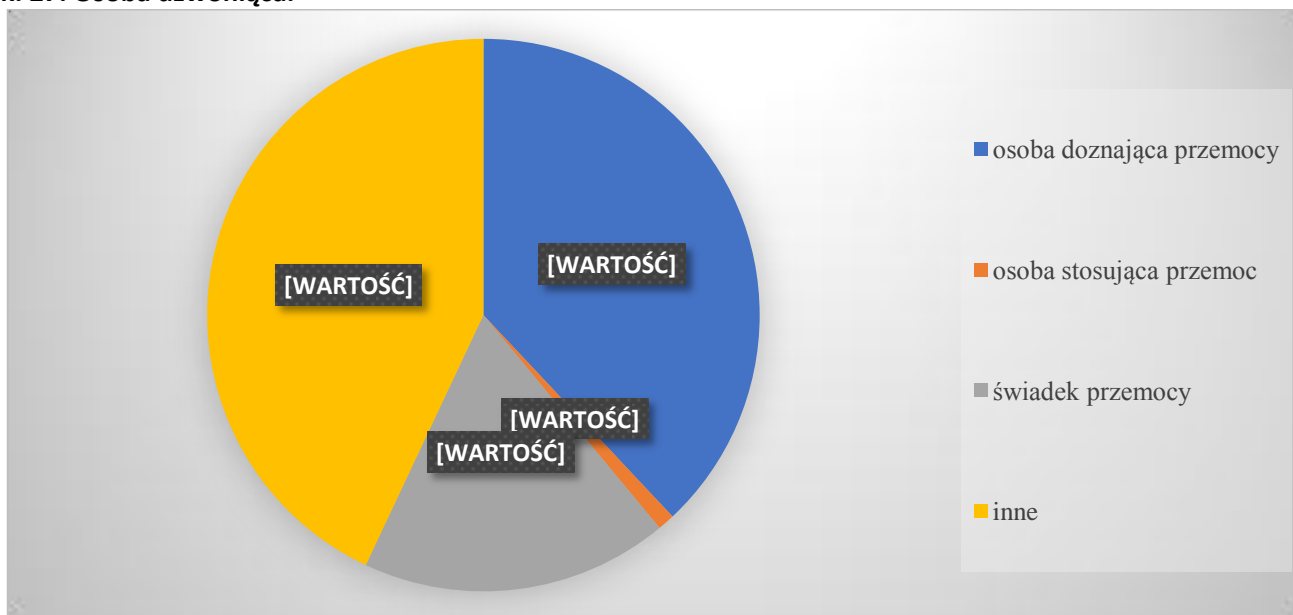
Wyk. 26. Temat rozmowy.

Źródło: GOPS

Konsultanci służą pomocą oraz radą osobom doznającym i stosującym przemoc, świadkom i wszystkim tym, którzy mają pytania lub wątpliwości dotyczące tego zjawiska. Chociaż najwięcej rozmów (38%) dyżurujący przeprowadzili z doznającymi przemocy, to jednak odebrali również 4245 połączeń (18% wszystkich rozmów) od świadków. Telefony od osób krzywdzących w dalszym ciągu zdarzają się sporadycznie. W roku 2020 odnotowano ich 251 (1% wszystkich rozmów). Rozmówcy określani na wykresie jako „inni” to w większości osoby, które w ogóle nie poruszały tematu przemocy.

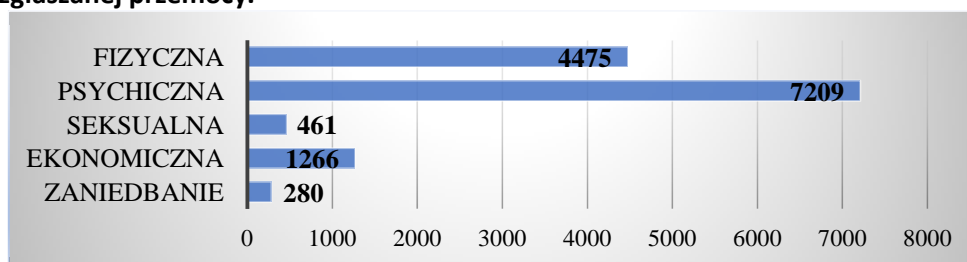
Wyk. 27. Osoba dzwoniąca.

Źródło: GOPS

Należy zwrócić uwagę na fakt, że osoby zgłaszające przemoc rzadko mówią o tylko jednym jej rodzaju. Przemoc psychiczna towarzyszy w zasadzie każdej z pozostałych form. Zgłaszało ją w 2020 roku 7209 osób (w tym 148 dzieci). Przemoc fizyczną zgłaszało 4475 dzwoniących (w tym 108 dzieci). Odnotowano również niemały udział przemocy ekonomicznej oraz seksualnej.

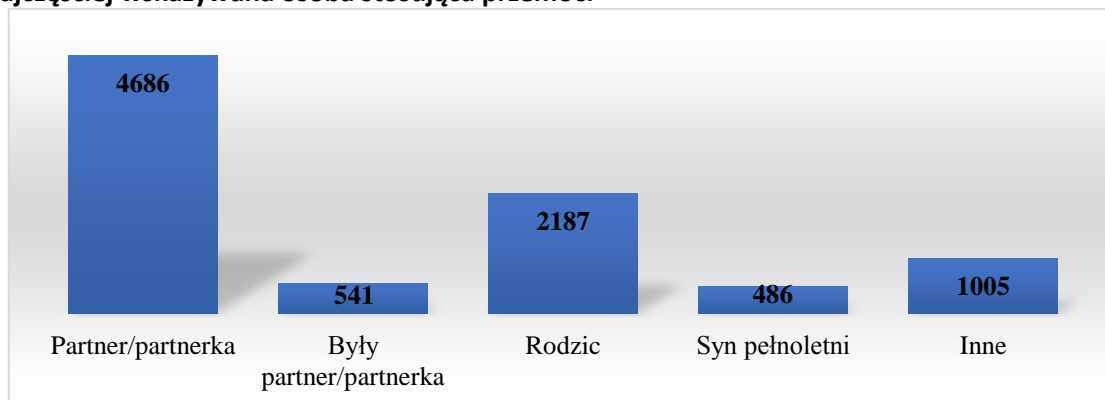
Wyk. 28. Rodzaj zgłaszanej przemocy.

Źródło: GOPS

Na podstawie danych zebranych w 2020 r. można stwierdzić, że w zdecydowanej większości przypadków zgłaszanych w Pogotowiu „Niebieska Linia” osobą krzywdzącą jest partner/ka (ponad 52,5% opisywanych przypadków). Dzwoniący nierzadko opisywali również sytuacje, w których osobami stosującymi przemoc byli rodzice.

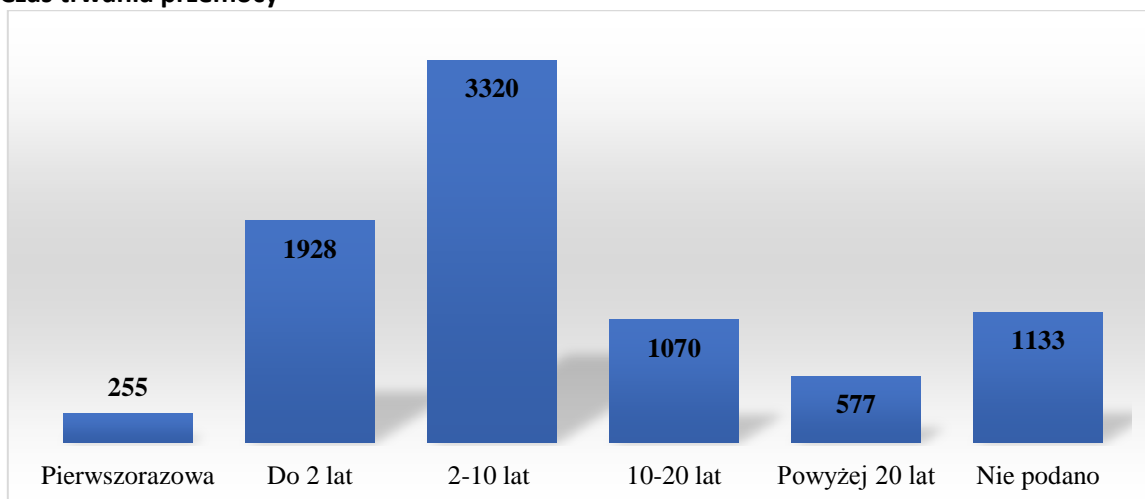
Wyk. 29. Najczęściej wskazywana osoba stosująca przemoc.

Źródło: GOPS

Zróznicowany jest czas upływający od momentu doświadczenia po raz pierwszy lub zaobserwowania przemocy do chwili, gdy świadek lub osoba krzywdzona decyduje się na kontakt z Pogotowiem „Niebieska Linia”. Jak można odczytać z wykresu, w większości sytuacji czas ten możemy liczyć – niestety - w latach. W 2020 roku kontakt z konsultantami Niebieskiej Linii tylko sporadycznie podejmowany był już po pierwszym akcie przemocy.

Wyk. 30. Czas trwania przemocy

Źródło: GOPS

W 10,4% zgłaszanych przypadków osoba stosująca przemoc nadużywa alkoholu. W 2020 roku konsultanci „Niebieskiej Linii” odebrali 368 połączeń od osób niepełnoletnich: 242 od dziewcząt, 126 od chłopców. 167 rozmów dotyczyło występowania przemocy.

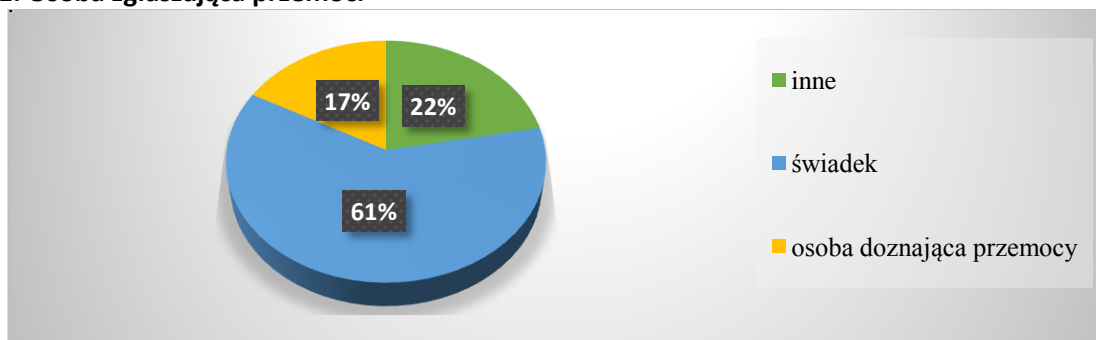
Na adres Poradni E-mailowej „Niebieskiej Linii” można wysyłać wiadomości we wszystkich sprawach związanych z problematyką przemocy w rodzinie. Konsultanci na bieżąco odpowiadają na listy osób, które z różnych przyczyn wolą napisać niż zadzwonić na infolinię. W roku 2020 specjaliści odpisali na 3203 maili nadesłanych przede wszystkim przez osoby dorosłe (95% wszystkich mailowych wiadomości). Większość wiadomości napisały kobiety (2360 wiadomości, 74% wszystkich wiadomości w roku 2020). 53% wszystkich wiadomości w roku 2020 odbieranych przez konsultantów pochodziła od osób, które kontaktowały się z Niebieską Linią nie po raz pierwszy. Tematyka e-maili otrzymywanych w Poradni koncentrowała się przede wszystkim wokół zjawiska przemocy. Temat ten stanowił 70% wszystkich wiadomości w tym roku (5% stanowiły wiadomości dotyczące przemocy i alkoholu). Nieliczne z nadesłanych listów poruszały kwestie związane ze sprawami rodzinnymi i prawnymi.

W 2020 roku specjaliści Pogotowia „Niebieska Linia” rozpoczęli 634 nowe interwencje w sprawach dotyczących przemocy w rodzinie. Interwencja może zostać podjęta w wyniku zgłoszenia się osoby

doznającej przemocy, jednak dużą rolę odgrywają również świadkowie. W 2020 roku większość interwencji była możliwa właśnie dzięki informacjom uzyskanym od członków rodziny, sąsiadów, znajomych.

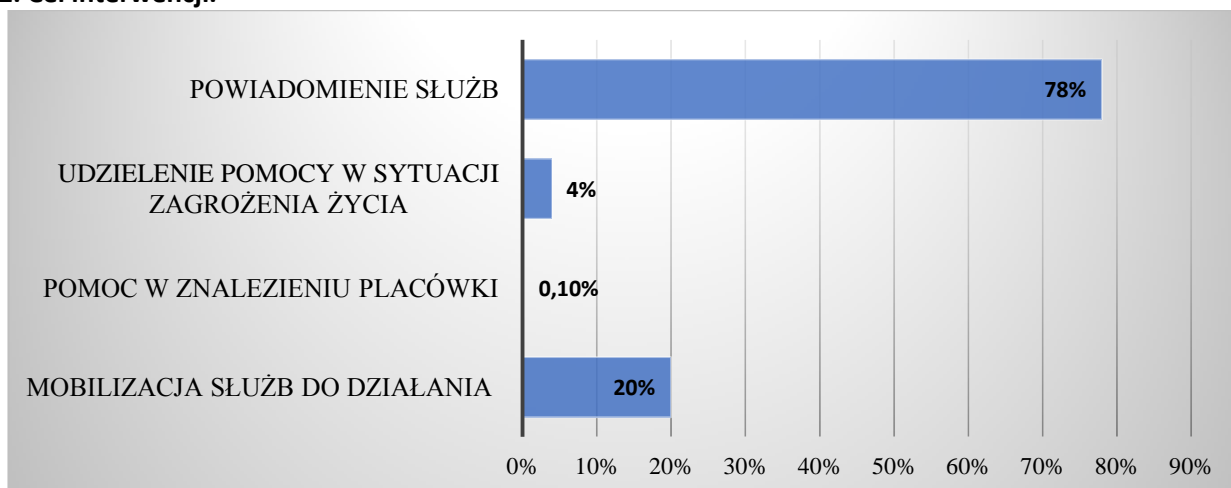
Wyk. 31. Osoba zgłaszająca przemoc.

Źródło: GOPS

W roku 2020 Pogotowie „Niebieska Linia” podejmowało działania w sprawie pokrzywdzonych z terenu większości województw. Interwencje dotyczyły zazwyczaj więcej niż jednego rodzaju przemocy; przemocy psychicznej towarzyszyła najczęściej fizyczna, ekonomiczna lub zaniedbanie. W rozpatrywanych sprawach osobami doświadczającymi przemocy były przeważnie dzieci. Spośród osób dorosłych interwencje podejmowano szczególnie często wobec krzywdzenia kobiet.

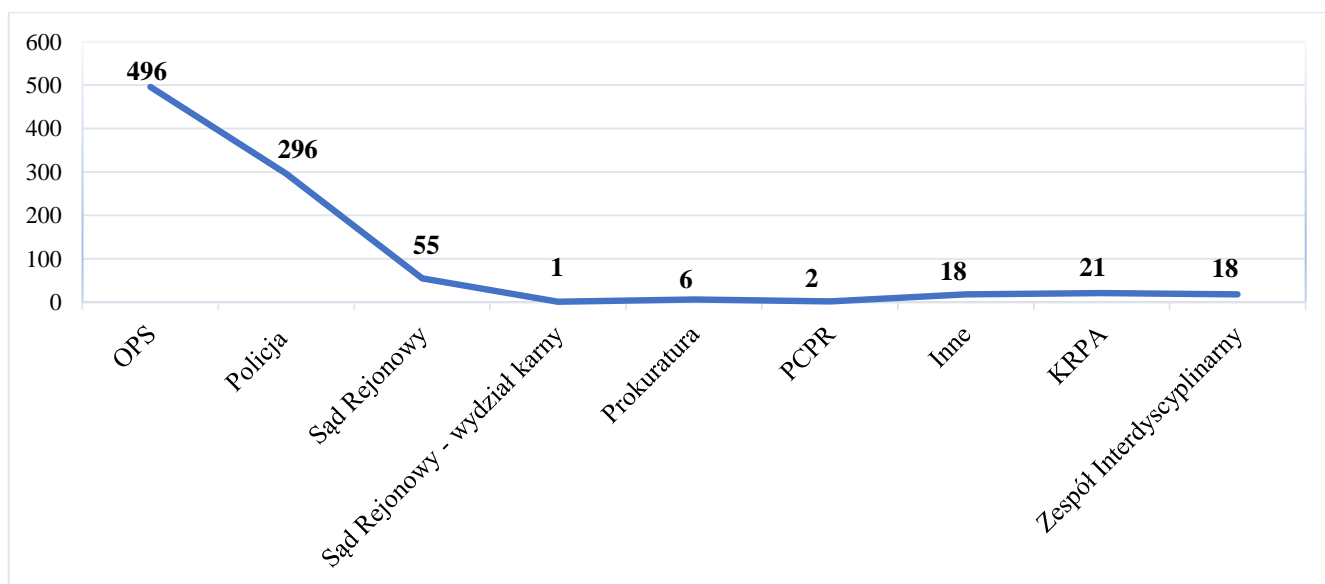
Wyk. 32. Cel interwencji.

Źródło: GOPS

Konsultant każdorazowo podejmuje również decyzję odnośnie tego, z którymi służbami powinien się skontaktować w ramach danej interwencji. Jak wynika z wykresu, w większości wypadków powiadomiony został Ośrodek Pomocy Społecznej i Policja. W zależności od sytuacji kontakt może być nawiązany z kilkoma instytucjami lub wielokrotnie z tą samą. Pewna część interwencji wymagała nawiązania współpracy z sądem rejonowym oraz Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

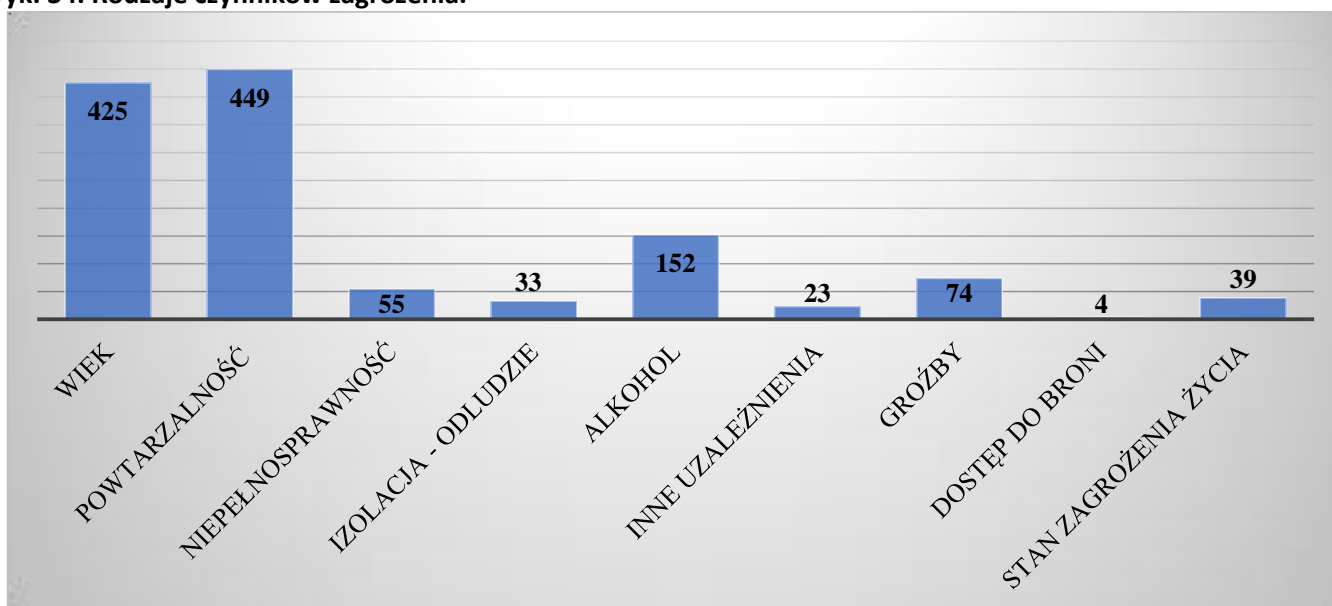
Wyk. 33. Jakie służby były adresatami interwencji.

Źródło: GOPS

Wykres przedstawia odnotowaną w 2020 częstotliwość występowania różnych czynników zagrożenia wśród osób, w interesie których prowadzona była interwencja. Jak można zauważyć, podstawową okolicznością, która sprawiała, że potrzebna okazywała się pomoc z zewnątrz była powtarzalność przemocy i wiek osoby jej doznającej. Zarówno osoby starsze, jak i dzieci nie są na tyle samodzielne, aby własnymi siłami uporać się z problemem. Niepokojącym sygnałem skłaniającym do podjęcia działań było też nadużywanie alkoholu przez osobę stosującą przemoc.

Wyk. 34. Rodzaje czynników zagrożenia.

Źródło: GOPS

Diagnozę zjawiska przemocy w rodzinie w gminie Zielonki oparto na badaniach ankietowych (ankieta internetowa) przeprowadzonych wśród mieszkańców gminy w miesiącach maj-lipiec 2021 r. oraz uczniów kl. od IV do VIII szkoły podstawowej przeprowadzonych w czerwcu 2021 r. Przed przystąpieniem do ankietowania dzieci i młodzieży szkolnej, uzyskiwano zgodę dyrekcji placówki szkolnej na przeprowadzenie badania, udzielano informacji o całkowitej anonimowości oraz o zasadach wypełniania kwestionariuszy, by zminimalizować ryzyko występowania braków danych. Oprócz tego w czerwcu 2021 r. przeprowadzano

ankietę internetową wśród przedstawicieli instytucji działających na terenie gminy Zielonki. Istotą badania było poznanie opinii oraz postaw względem problemu przemocy oraz oszacowanie skali zjawiska.

Ponadto diagnozę oparto na analizie dokumentacji zastanej, sprawozdawczości z realizacji zadań własnych Gminy oraz innych działań podejmowanych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, będących w posiadaniu Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy, Komisariatu Policji, Placówek Oświaty, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz innych instytucji działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Przemoc w rodzinie jest jedną z przyczyn, dla których rodziny bądź osoby w nią uwikłane, mogą ubiegać się o objęcie pomocą i wsparciem przez Ośrodek Pomocy Społecznej. Spośród 439 rodzin korzystających w roku 2020 ze świadczeń pomocy społecznej w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Zielonkach, rodziny w których występowała przemoc stanowiły 6,7%. Rodziny te zostały objęte wsparciem w postaci: świadczeń finansowych, pracy socjalnej, poradnictwa specjalistycznego (psychologicznego, prawnego, socjalnego) oraz interwencji kryzysowej.

W badaniu łącznie wzięło udział 587 osób. Zróżnicowany dobór próby do badania umożliwił pogłębienie badanych zjawisk związanych bezpośrednio ze zjawiskiem przemocy w rodzinie na terenie gminy oraz uzyskanie informacji i opinii z różnych środowisk uczniów szkolnych.

---

5. BADANIE SPRZEDAWCÓW GMINY ZIELONKI

W celu dokładniejszego zdiagnozowania problemu alkoholowego przeprowadzone zostało również badanie sprzedawców pracujących w punktach sprzedaży alkoholu. Kwestionariusz skierowanej do nich ankiety zawierał pytania dotyczące zarówno samego handlu trunkami i możliwych związanych z tym negatywnych konsekwencji, jak również innych problemów społecznych. W ankiecie zawarto również pytania mające na celu sprawdzenia jak pandemia Covid-19 wpłynęła na występowanie problemu uzależnień.

Wiedza sprzedawców pracujących w punktach sprzedaży alkoholu jest niezwykle cenna ze względu na fakt, iż na co dzień są oni baczными obserwatorami rzeczywistości społecznej, w związku z tym są w stanie określić skalę występujących problemów związanych z uzależnieniami od substancji psychoaktywnych. W badaniu zdecydowaną większość stanowiły kobiety – dwadzieścia siedem osób. W ankietyowaniu wzięło udział również trzech mężczyzn.

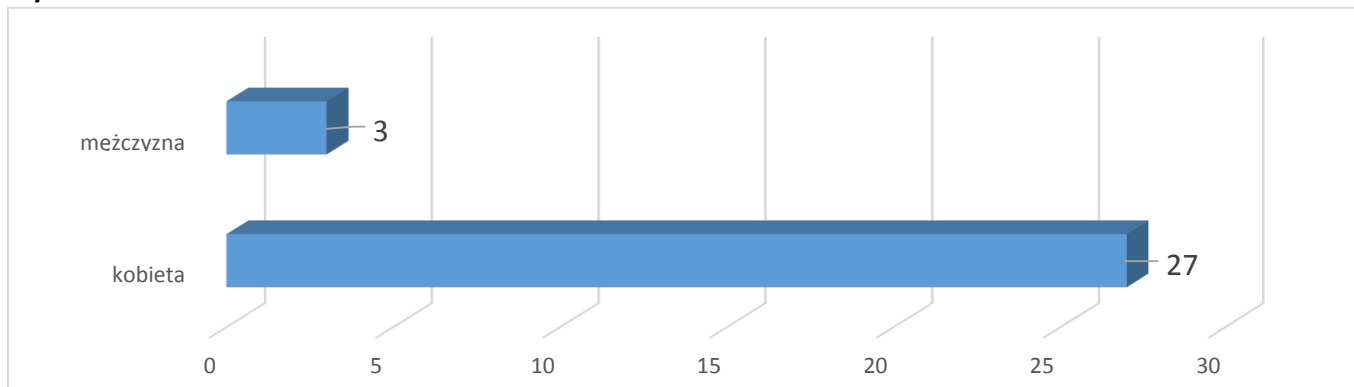
W sumie respondenci udzielili odpowiedzi na 22 pytań jednokrotnego wyboru. Badanie zostało podzielone na bloki poświęcone następującym problemom:

Spożywanie alkoholu

Palenie papierosów

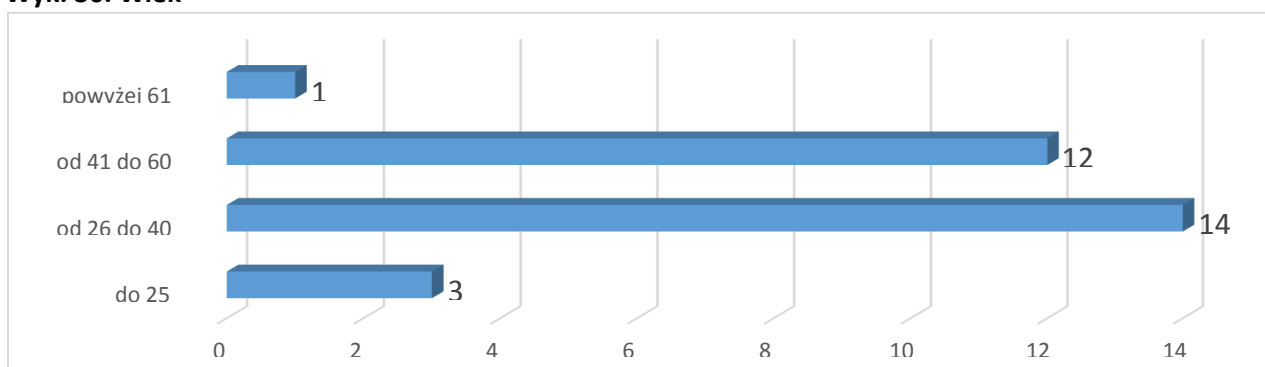
Ze względu na niewielką liczebność próby, wyniki zostały przedstawione w formie liczb.

Wyk. 35. Płeć

Najliczniejszą grupę osób tworzyli ankietowani w wieku 26 – 40 lat (14 osób). Dwunastu respondentów miało od 41 do 60 lat. Trzech respondentów nie miało więcej niż 25 lat, a jedna osoba miała więcej niż 61 lat.

Wyk. 36. Wiek

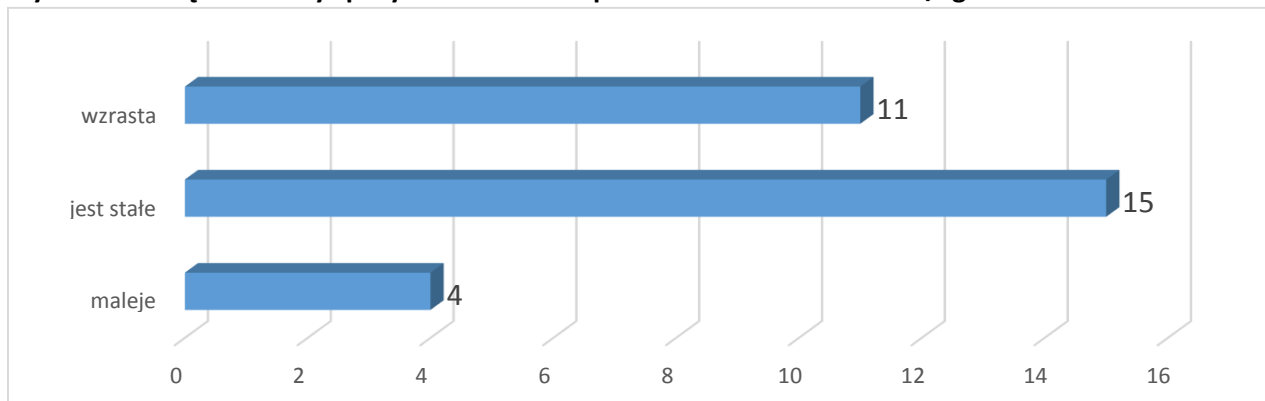

Trzech sprzedawców pracuje w swoim zawodzie powyżej 21 lat, cztery osoby pracują od 11 do 20 lat, od 6 do 10 lat stażu pracy posiada sześciu ankietowanych. Trzynastu osób pracuje w tym zawodzie od 1 do 5 lat, a cztery osoby pracują krócej niż rok.

Pytania kierowane do tej grupy społecznej miały głównie na celu pogłębienie wiedzy z zakresu problematyki uzależnień od substancji psychoaktywnych w gminie oraz sprawdzenie, czy w Gminie Zielonki przestrzega się ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

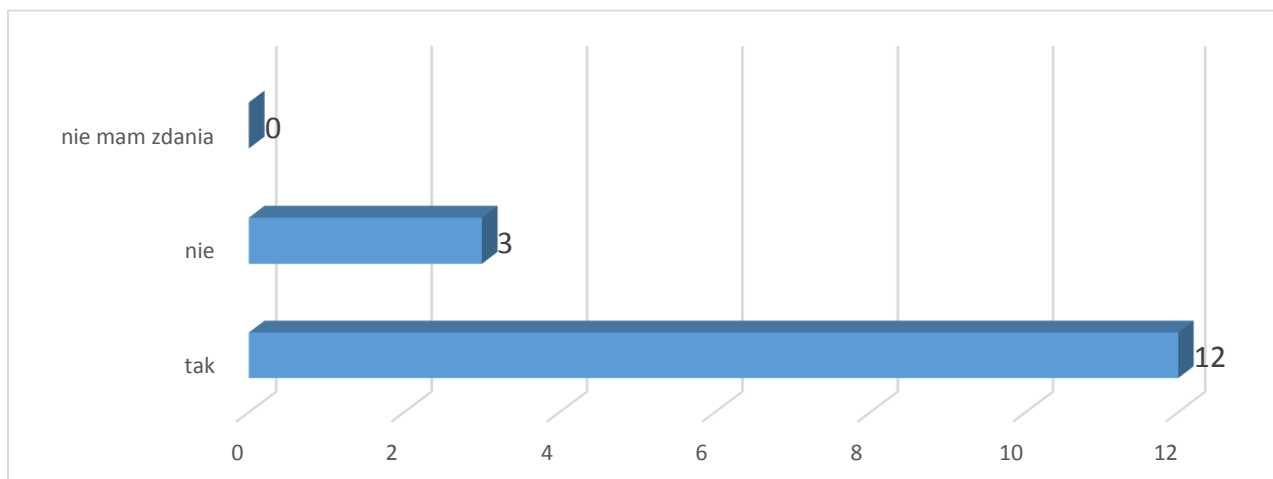
Na początek badanych zapytano, czy ich zdaniem, na przestrzeni ostatnich kilku lat, na terenie gminy zmieniła się skala spożycia alkoholu. Piętnastu respondentów uważa, że obecnie spożywa się tyle samo alkoholu co kiedyś. Cztery osoby sądzą, iż aktualnie pije się mniej niż dawniej, zaś kolejnych jedenastu sprzedawców twierdzi, iż współcześnie pije się więcej niż kiedyś.

Wyk. 37. Proszę ocenić czy spożycie alkoholu na przestrzeni kilku lat w Pana/i gminie:

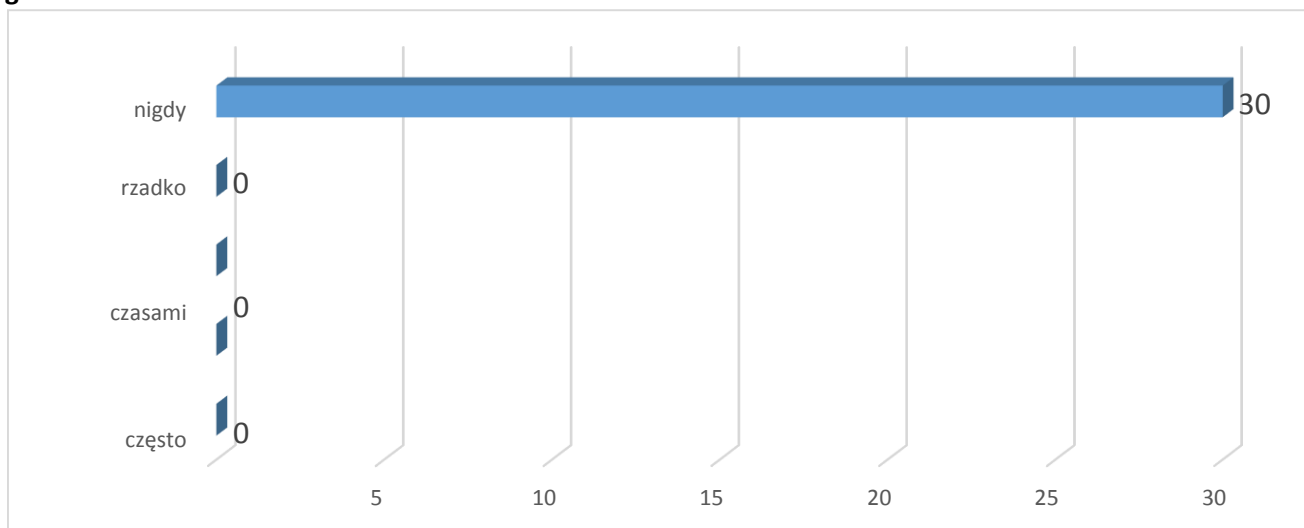
Dwunastu respondentów uważa, że wzmożone lub niskie spożycie alkoholu na terenie gminy jest związane z epidemią koronawirusa SARS-CoV-2. Trzech respondentów nie zgodziło się z tą opinią.

Wyk. 38. Czy uważa Pan/i, że wzmożone lub niskie spożycie alkoholu na terenie gminy związane jest z epidemią koronawirusa SARS-CoV-2?

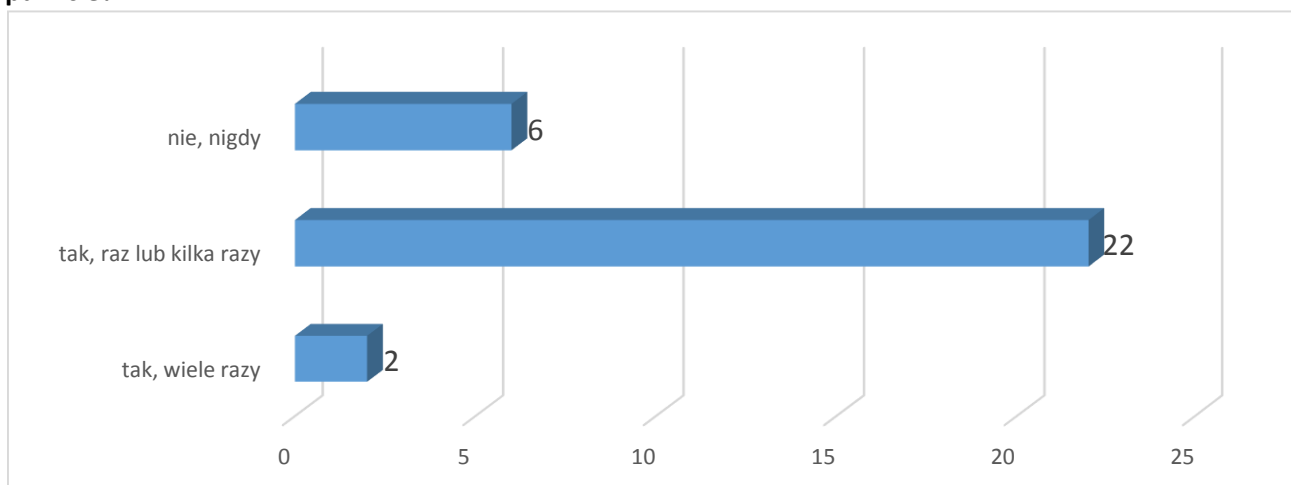
Istotną informacją jest fakt, iż w opinii wszystkich respondentów, tj. trzydziestu osób, w Gminie Zielonki nie sprzedaje się alkoholu osobom niepełnoletnim.

Wyk. 39. Proszę ocenić jak często zdarza się, że alkohol jest sprzedawany osobom niepełnoletnim w Pana/i gminie?

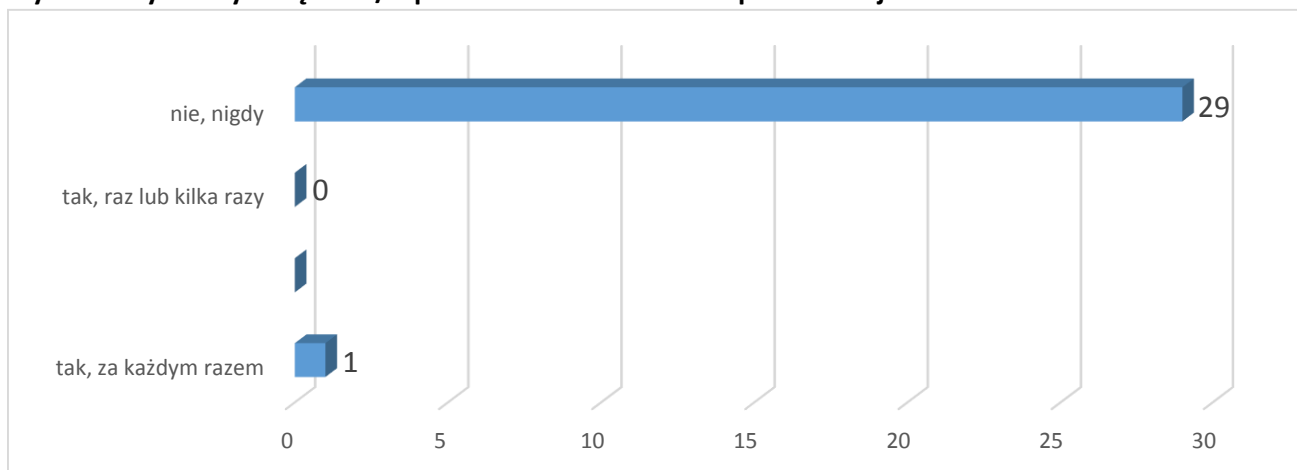
Dwudziestu czterech sprzedawców przyznało także, że zdarzyło im się, iż osoba niepełnoletnia chciała kupić alkohol w obsłużanym przez nich punkcie. Jak wskazało dwudziestu dwóch ankietowanych, taka sytuacja miała miejsce rzadko, tj. raz lub kilka razy. Kolejne dwie osoby zadeklarowały, że spotkały się z takim zdarzeniem wiele razy. Sześciu respondentów nigdy nie spotkało się z taką sytuacją.

Wyk. 40. Czy zdarzyło się Panu/i, że osoba niepełnoletnia chciała kupić alkohol w obsłużanym przez Pana/ią punkcie?

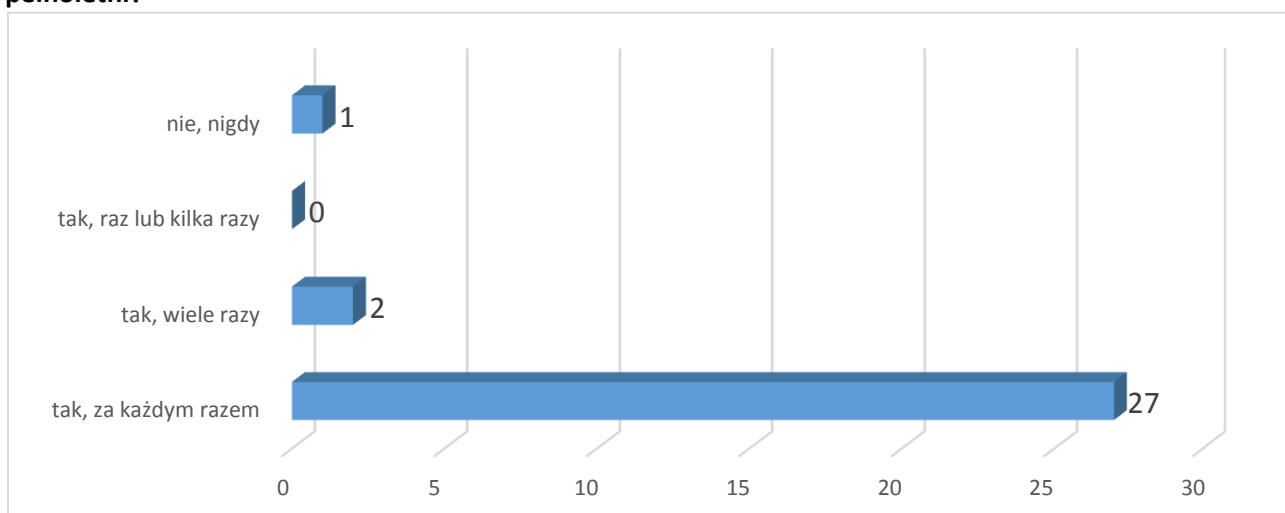
Jak wynika ze zgromadzonego materiału badawczego, jeden ankietowany sprzedaje alkohol osobom niepełnoletnim za każdym razem, gdy chcą go kupić. Natomiast dwudziestu dziewięciu ankietowanych nigdy nie sprzedało alkoholu osobie niepełnoletniej.

Wyk. 41. Czy zdarzyło się Panu/i sprzedać alkohol osobie niepełnoletniej?

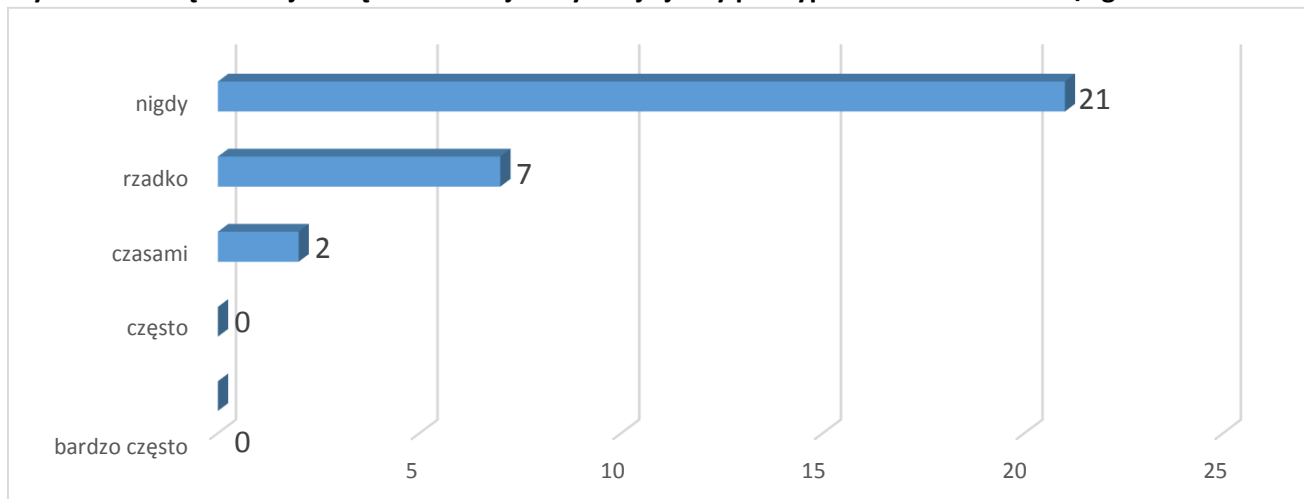
W sytuacji, gdy sprzedawcy nie mają pewności co do pełnoletniości klientów mają obowiązek sprawdzenia dokumentu potwierdzającego pełnoletniość. Dwie osoby sprawdzały dowód często, tj. wiele razy oraz dwudziestu siedmiu badanych sprawdza dowód tożsamości za każdym razem, gdy ma wątpliwości. Jeden sprzedawca nigdy nie sprawdza dowodu tożsamości klientów.

Wyk. 42. Czy zdarzyło się Panu/i kiedykolwiek pytać o dowód osobisty klienta, nie mając pewności czy jest pełnoletni?

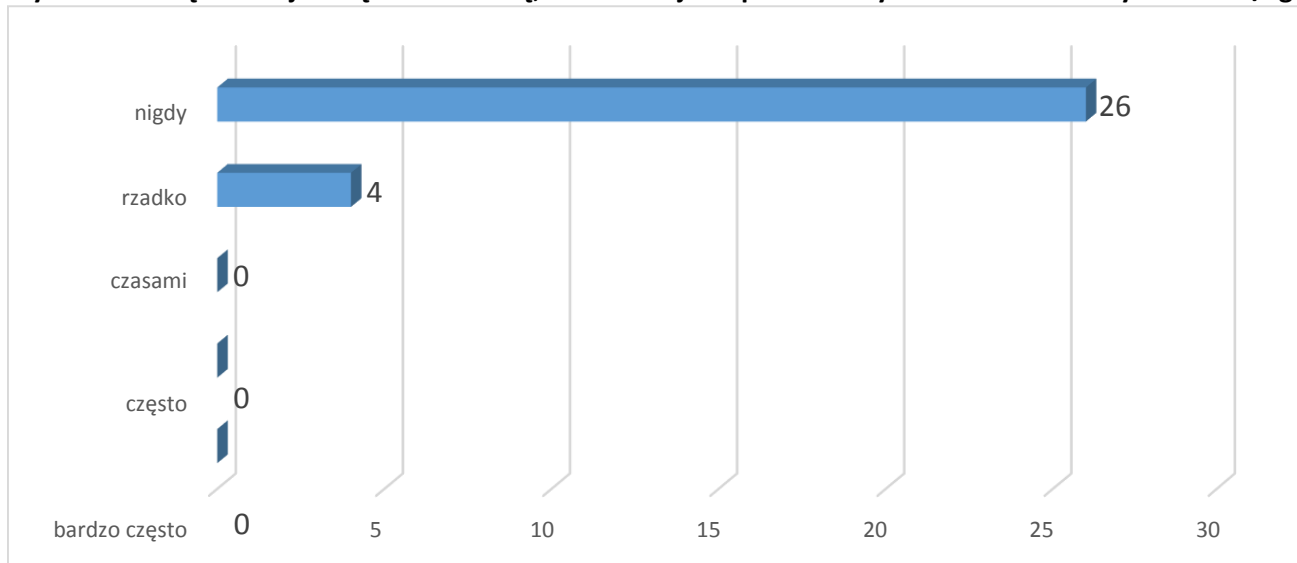
Ankietowanych zapytano, czy ich zdaniem w Gminie Zielonki zdarza się, że osoby znajdujące się pod wpływem alkoholu siadają za kierownicą. Dwadzieścia jeden osób przyznało, że takie sytuacje nigdy nie mają miejsca. Natomiast zdaniem siedmiu badanych zdarza się to rzadko, a dwóch ankietowanych twierdzi, iż zdarza się to czasami.

Wyk. 43. Proszę ocenić jak często ma miejsce sytuacja jazdy po wypiciu alkoholu w Pana/i gminie?

Sprzedaż alkoholu osobom nietrzeźwym jest niezgodna z ustawą o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ankietowanych zapytano, czy ich zdaniem, w Gminie Zielonki sprzedaje się alkohol osobom znajdującym się pod jego wpływem alkoholu. Dwadzieścia sześć osób sądzi, iż nie sprzedaje się alkoholu takim klientom. Kolejnych czterech ankietowanych uważa, że taka sytuacja zdarza się rzadko.

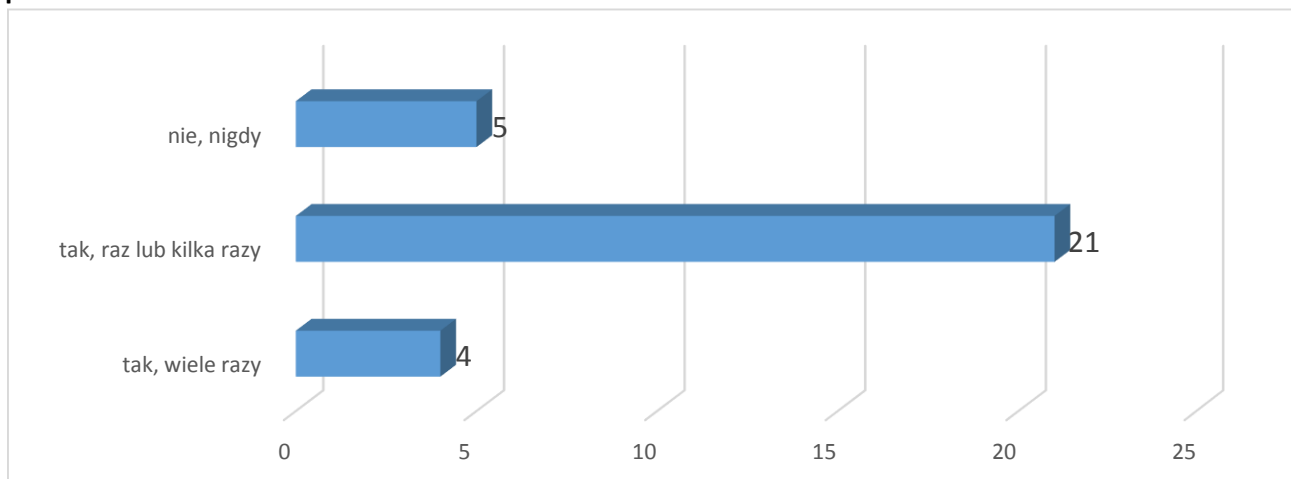
Wyk. 44. Proszę ocenić jak często zdarza się, że alkohol jest sprzedawany osobom nietrzeźwym w Pana/i gminie?

Dwudziestu pięciu sprzedawców przyznało, iż zdarzyło im się, że osoba nietrzeźwa próbowała kupić u nich alkohol. W tym dwudziestu jeden sprzedawcom sytuacja taka przytrafiła się raz lub kilka razy, zaś czterem osobom zdarzało się to wiele razy.

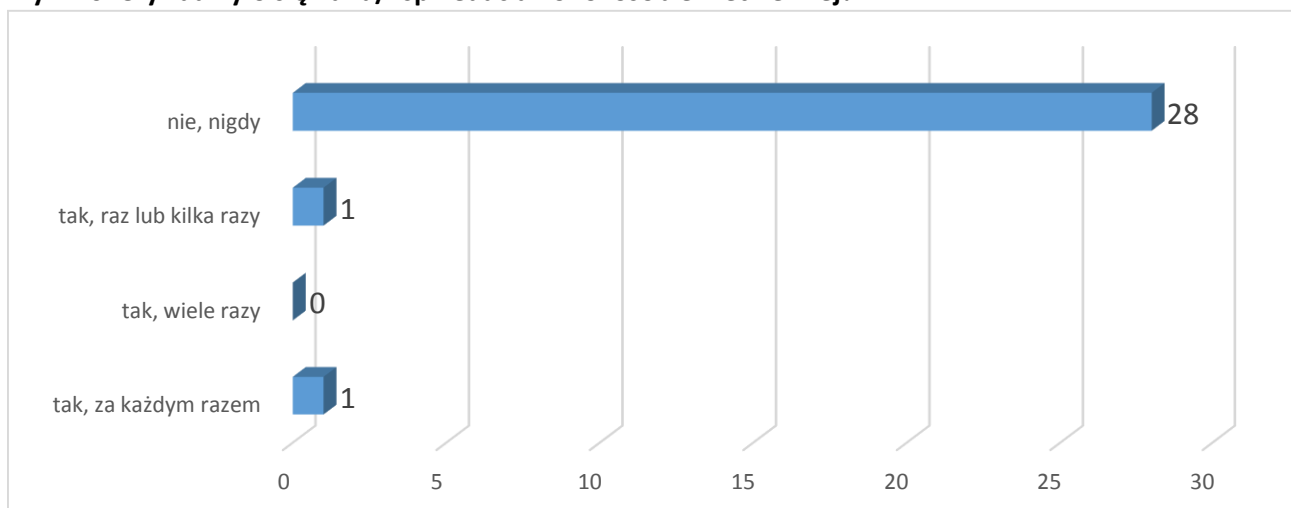

Wyk. 45. Czy zdarzyło się Panu/i, że osoba nietrzeźwa próbowała kupić alkohol w obsługiwanym przez Pana/ią punkcie?

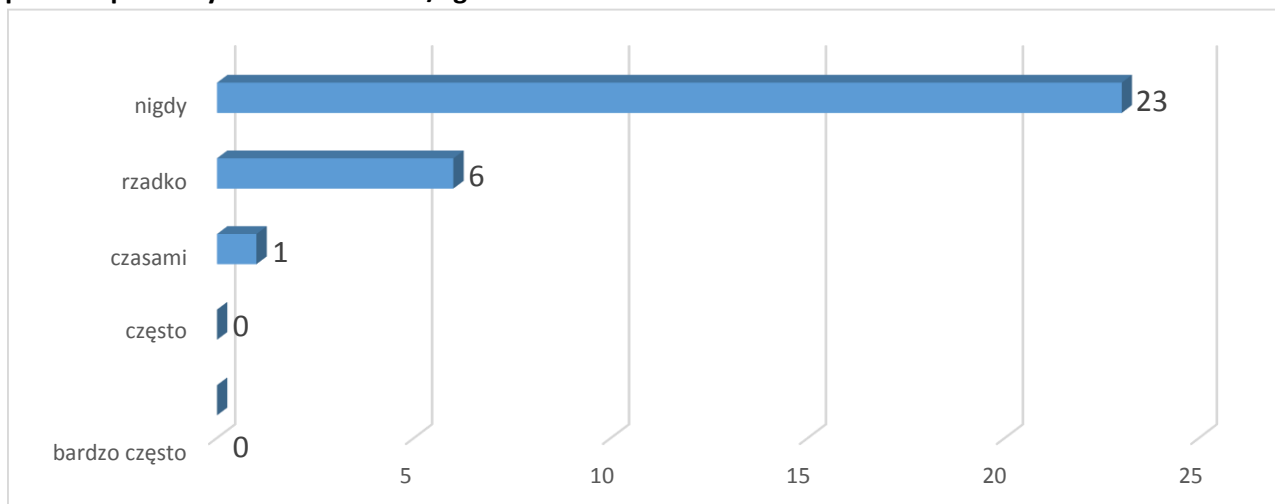
Większość badanych nie sprzedała nigdy alkoholu osobie nietrzeźwej – taką odpowiedź wskazało dwadzieścia osiem osób. Jednemu sprzedawcy zdarzyło się to raz lub kilka razy, a kolejny respondent robi to za każdym razem, gdy osoba nietrzeźwa chce kupić alkohol.

Wyk. 46. Czy zdarzyło się Panu/i sprzedać alkohol osobie nietrzeźwej?

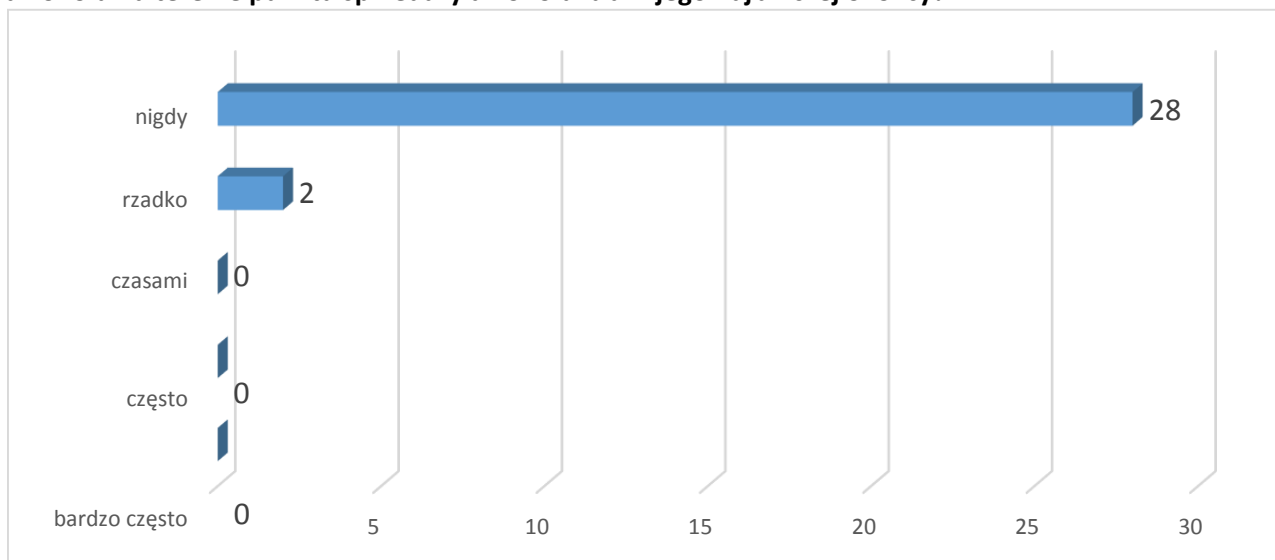
Klienci nie mogą spożywać alkoholu na terenie sklepu lub w jego najbliższej okolicy. Dwudziestu trzech sprzedawców przyznało, że w Gminie Zielonki klienci nigdy nie spożywają alkoholu na terenie punktu sprzedaży. Zdaniem sześciu osób taka sytuacja ma miejsce rzadko, a jeden ankietowany uważa, iż ma to miejsce czasami.

Wyk. 47. Proszę ocenić jak często zdarza się sytuacja, że klienci sklepu spożywają alkohol na terenie lub w pobliżu punktu sprzedaży alkoholu w Pana/i gminie?

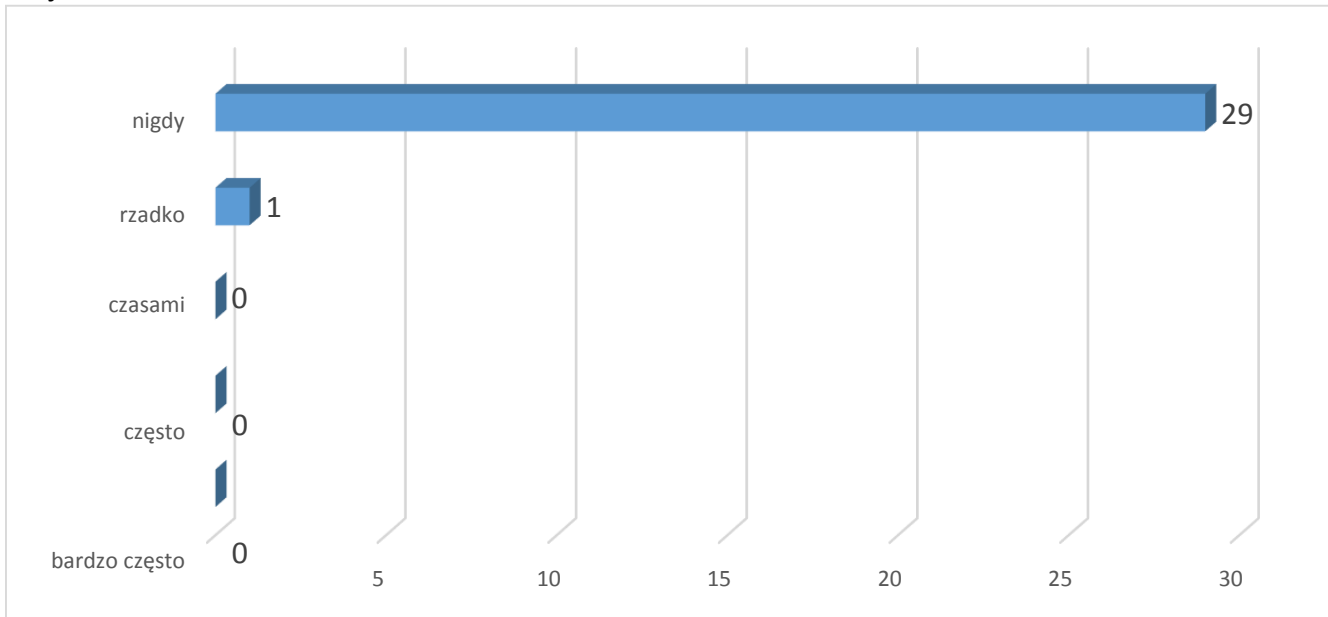
Większość ankietowanych, tj. dwadzieścia osiem osób, nie musiało nigdy wzywać policji z powodu zakłócania porządku przez osoby nietrzeźwe, które znajdowały się na terenie punktu sprzedaży alkoholu. Dwóm osobom zdarzało się to, jednak rzadko.

Wyk. 48. Jak często zdarza się Panu/i wzywać policję z powodu zakłócania porządku przez osobę pod wpływem alkoholu na terenie punktu sprzedaży alkoholu lub w jego najbliższej okolicy?

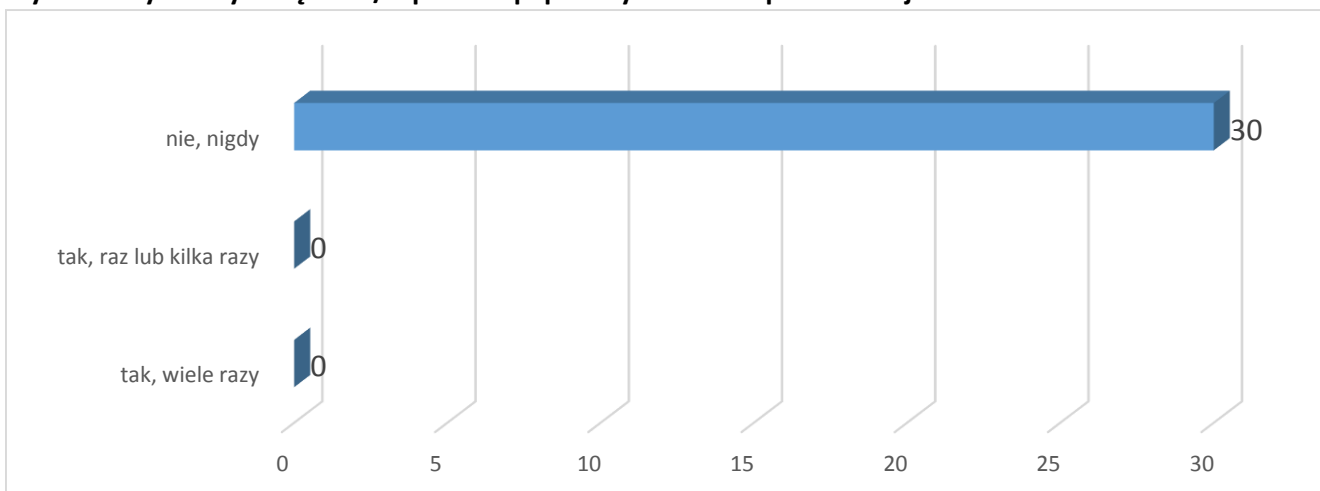
Sprzedaż papierosów osobom nieletnim jest również niezgodna z prawem. Większość respondentów uważa, że w gminie nie sprzedaje się wyrobów tytoniowych osobom niepełnoletnim – taką opinię wyraziło dwadzieścia dziewięć osób. Zdaniem jednego sprzedawcy ma to miejsce rzadko.

Wyk. 49. Proszę ocenić jak często zdarza się, że osobom niepełnoletnim sprzedawane są papierosy w Pana/i miejscowości?

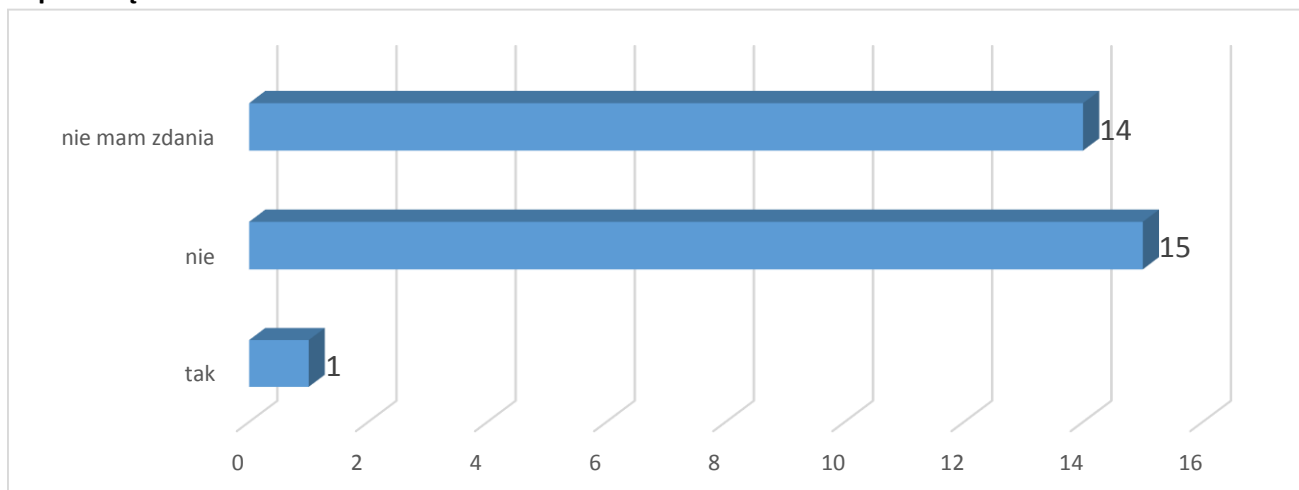
Żaden z ankietowanych nie sprzedał nigdy papierosów osobie niepełnoletniej. Należy pamiętać, iż są to dane deklaratywne

Wyk. 50. Czy zdarzyło się Panu/i sprzedać papierosy osobie niepełnoletniej?

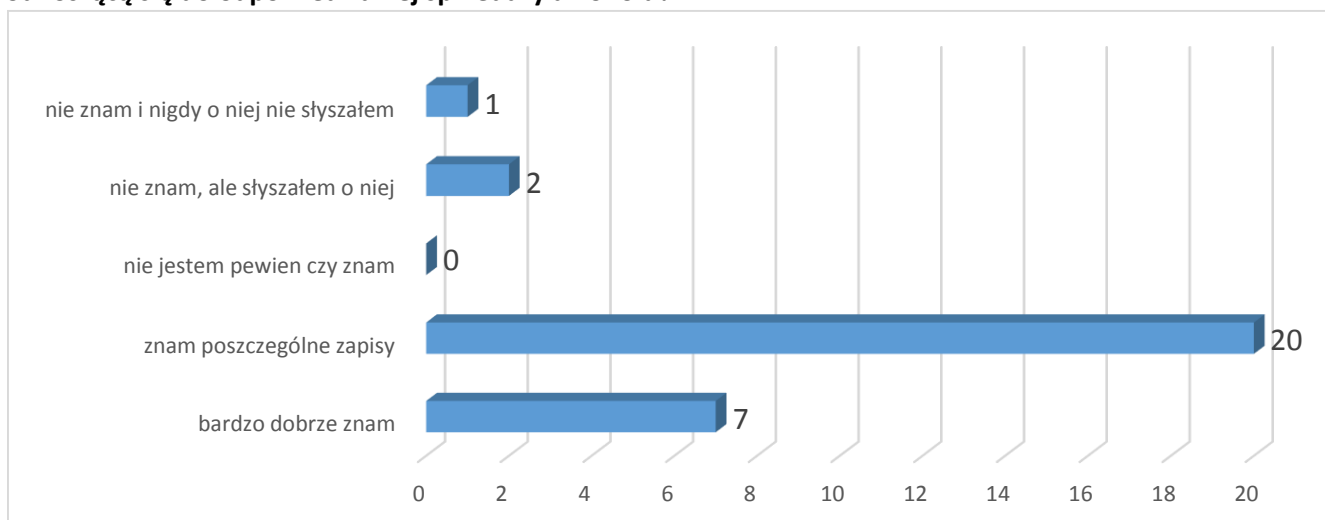
Połowa ankietowanych uważa, że wzmożone lub niskie spożycie wyrobów tytoniowych na terenie gminy nie jest związane z epidemią koronawirusa SARS-CoV-2. Jedna osoba uważa, że epidemia jest tutaj przyczyną. Natomiast czternaście osób nie ma zdania na ten temat.

Wyk. 51. Czy uważa Pan/i, że wzmożone lub niskie spożycie wyrobów tytoniowych na terenie gminy związane jest z epidemią koronawirusa SARS-CoV-2?

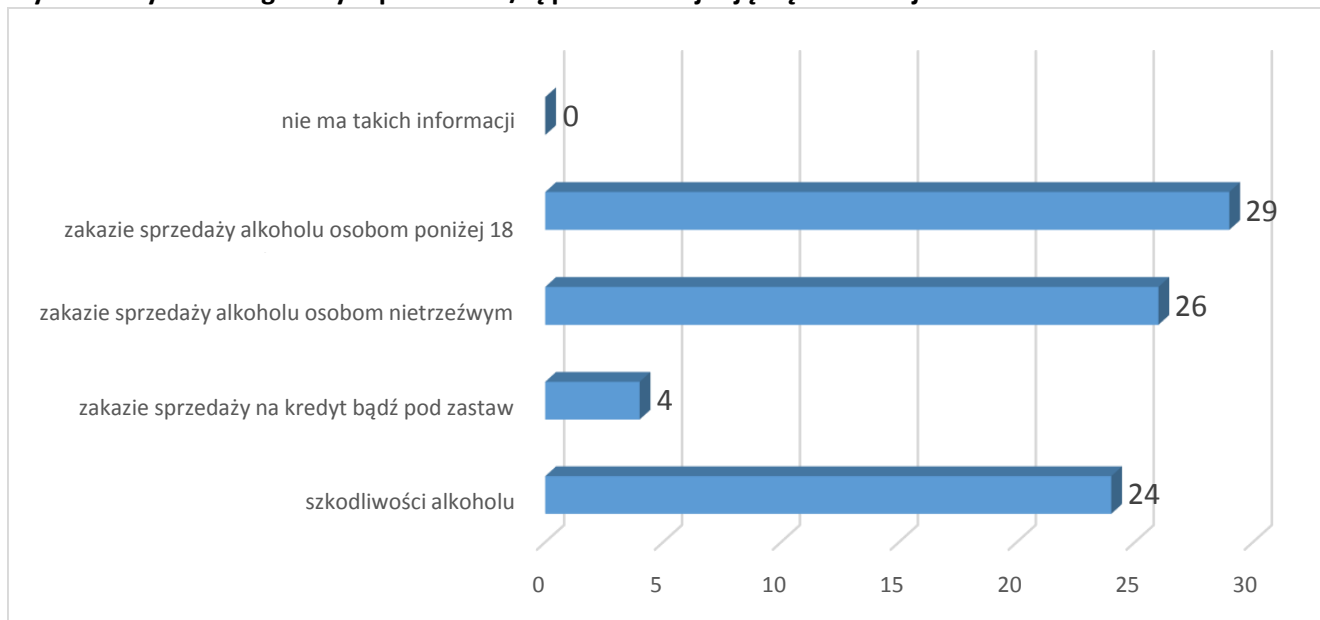
Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi to podstawowy dokument, na którym opiera się sprzedaż wyrobów alkoholowych. Siedem osób przyznało, że zna bardzo dobrze treść tej ustawy. Dwadzieścia osób sądzi, iż zna poszczególne zapisy ustawy. Dwóch z respondentów słyszało o ustawie, ale jej nie znają, a jedna osoba nie zna ustawy i nie słyszała o niej.

Wyk. 52. Czy zna Pan/i ustawę z dnia 26 X 1982 r. o Wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi odnoszącą się do odpowiedzialnej sprzedaży alkoholu?

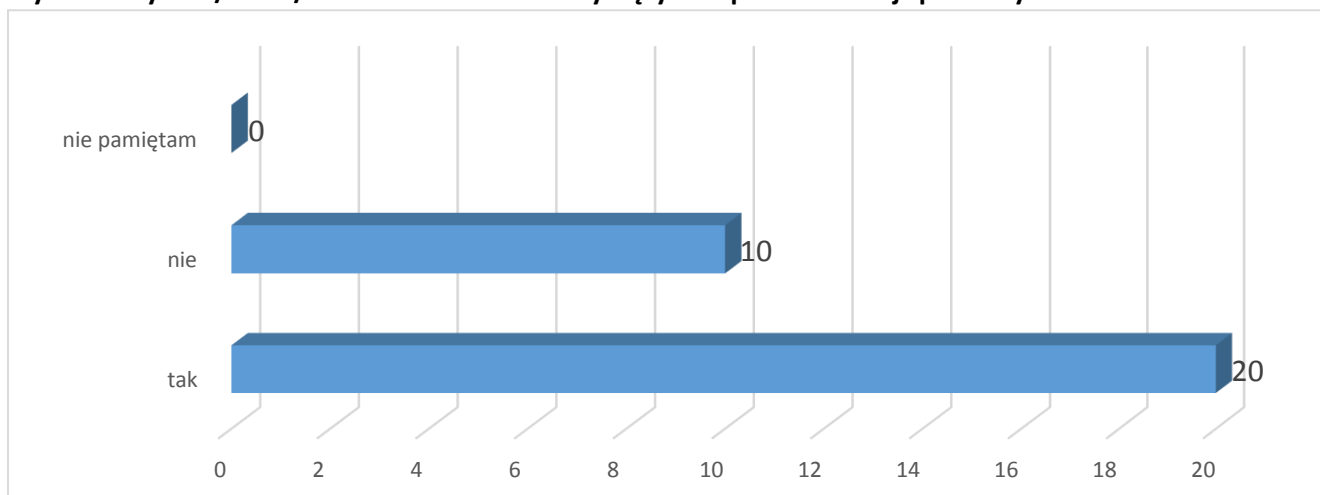
Zgodnie ze wspomnianą ustawą, w punkcie sprzedaży alkoholu muszą znajdować się tabliczki informujące między innymi o szkodliwości alkoholu, czy też zakazie sprzedaży osobom nietrzeźwym i nieletnim. Jak wynika ze zgromadzonego materiału badawczego, dwudziestu dziewięciu sprzedawców przyznaje, iż w ich sklepach znajdują się tabliczki informujące o zakazie sprzedaży alkoholu osobom poniżej 18 roku życia. Dwadzieścia sześć osób posiada w sklepie informacje o zakazie sprzedaży alkoholu osobom nietrzeźwym, w kolejnych dwudziestu czterech punktach widnieje informacja o szkodliwości alkoholu. Dodatkowo w czterech sklepach znajdują się informacje o zakazie sprzedaży na kredyt lub pod zastaw.

Wyk. 53. Czy w obsługiwanym przez Pana/ią punkcie znajdują się informacje na temat:

Szkolenia dotyczące odpowiedzialnej sprzedaży alkoholu powinni przejść wszyscy pracownicy przed rozpoczęciem pracy. Dwudziestu sprzedawców przyznało, iż brało udział w takim szkoleniu. Dziesięć osób nigdy nie zostało przeszkolonych.

Wyk. 54. Czy brał/a Pan/i udział w szkoleniu dotyczącym odpowiedzialnej sprzedaży alkoholu?

Na koniec, celem sprawdzenia wiedzy sprzedawców dotyczącej zasad sprzedaży alkoholu, ankietowanych zapytano, komu zabrania się sprzedaży i podawania alkoholu według ustawy z dnia 26 X 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Poprawnej odpowiedzi, która brzmiała „osobom nietrzeźwym, niepełnoletnim, na kredyt lub pod zastaw”, udzieliło dwudziestu czterech respondentów. Czterech sprzedawców zaznaczyło, iż alkoholu nie można podawać osobom nietrzeźwym, niepełnoletnim i kobietom w ciąży, a dwie osoby wskazały odpowiedź: „kobietom w ciąży, osobom niepełnoletnim oraz na kredyt lub pod zastaw”. Były to odpowiedzi błędne.

Wyk. 55. Komu zabrania się sprzedaży i podawania napojów alkoholowych według ustawy z dnia 26 X 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi? Proszę wybrać jedną odpowiedź.

